

Fulnecký zpravodaj

září
SPECIÁL
2014

Petra Kvitová: Co jsem novinářům neřekla

16 Včelařství je životní vášně

Zkreslené představy o včelařích uvádí na pravou míru Marie Bučánková.

17 Jak vznikl Comenius?

Ani na schůzi, ani v hospodě. Radek Jaborský vzpomíná na první okamžiky.

19 Zasloužilý hasič

Břetislav Grulich, který dnes šéfuje celé oblasti, začínal v jerlochovickém sboru.

Vážení spoluobčané,

právě otevíráte speciální číslo Fulneckého zpravodaje, které podobně jako v předchozích volebních letech shrnuje čtyřleté období fungování našeho města z pohledu jeho vedení na straně jedné a občanů na straně druhé. Speciální číslo je tradičně jakousi kronikou, ve které jsou zachyceny kromě investic do rozvoje města a okolních vesnic také názory a postřehy lidí, často zástupců místních organizací a spolků, které mají lví podíl na rozvoji občanského života. Důležité místo v něm zaujímá velmi vřelý rozhovor s Petrou Kvitovou, která je velkým vzorem pro naše děti a zároveň „velvyslankyní“ Fulneku ve světě. Nechybí ani praktický katalog podnikatelů, služeb a institucí ve městě a souhrn nastávajících kulturních akcí, protože i v době internetu je dobré mít všechny podstatné informace na jednom místě. Věřím, že se vám bude Zpravodaj dobře číst a že vám poslouží i v budoucnu.

Jsem velmi ráda, že jsem se mohla čtyři roky ve funkci starostky města podílet na rozvoji našeho města a přilehlých vesnic. Chci poděkovat všem, kteří přispěli - ať už dobrou radou, návrhem nebo i svým kritickým postojem - k tomu, že se náš krásný Fulnek posunul zase o kousek dál. Děkuji svým kolegům zastupitelům a radním, kteří schválili rozpočet, bez kterého bychom nemohli žádné akce realizovat, za jejich aktivní přístup při řešení záležitostí města. Mé poděkování patří také pracovníkům městského úřadu a příspěvkových organizací, bez nichž by se nám nepodařilo zdárně zvládnout to velké množství úkolů a výzev, které před námi stojí. Nesmím zapomenout ani na firmy a živnostníky, jež jsou nenahraditelnou a životadárnou součástí města. Během své čtyřleté mise jsem se setkala se spoustou členů neziskových organizací - nadšenců z řad hasičů, sportovců, myslivců, osadních výborů a nejrůznějších spolků, kteří se ve svém volném času věnují šlechetné práci pro ostatní, zejména práci pro naše děti a mládež. Mají rovněž mé velké uznání.

To, co jsem vám slíbila po volbách - otevřenost, poctivost, vstřícnost, slušnost a odstranění korupce - jsem se snažila vždy důsledně dodržovat. Dveře do mé kanceláře byly vždy otevřené vašim námětům a připomínkám. Město jsme nezadlužili, naopak jsme splatili úvěry z minulých let a udělali kroky pro sanaci vnitřní zadluženosti. Volební období končím s dobrým pocitem, že se podařilo vše, co jsme pro vás mohli za tu krátkou dobu čtyř let učinit. Zároveň vím, že je ještě mnoho věcí, které vás trápí, a které z objektivních příčin není možné vyřešit ze dne na den. Rozpočet města není „nafukovací“, úspory docílené transparentním soutěžením byly okamžitě převedeny na projekty, jejichž naplnění jste si vyžádali. Věřím, že postupně se vše vyřeší k vaší spokojenosti a život ve městě Komenického se bude i nadále rozvíjet.

Obsah čísla

Anketa zastupitelů	3	Rozhovor: Břetislav Grulich	19
Investice, o kterých se mluví	4-5	Rozhovor: Petra Kvitová	22-23
Jak se žije v částech města	6-15	Katalog fulneckých firem, podnikatelů, úřadů a služeb	24-27
Fulnecké spolky	16-21	Tipy na podzimní kulturu	28
Včelaři: byznys nebo koníček?	16		

Fulnecký zpravodaj zdarma v elektronické verzi: www.fulnek.cz

Jak hlasovali o rozpočtu?

Bez rozpočtu by město nemohlo fungovat ani uskutečnit investice, o kterých píšeme na dalších stránkách. Vyhledali jsme, jak o rozpočtech na jednotlivé roky hlasoval každý zastupitel. Výsledky přinášíme v přehledné tabulce.

Zastupitel/ka	2011	2012	2013	2014
Stanislav Bačovský	pro			
Mgr. Darina Kovačiková		pro	nepřítomna	pro
Mgr. Petr Moc	pro	pro	pro	pro
Mgr. Petr Daňa	pro	pro	pro	nepřítomen
Václav David	pro	zdržel se	pro	nepřítomen
Bc. Jana Mocová	pro	pro	pro	pro
Mgr. Milena Milionová	pro	pro	pro	pro
Mgr. Jiří Kvita	pro	pro	pro	pro
René Juroška	pro	pro	pro	pro
Josef Pavlíček	pro	pro	pro	pro
František Schindler	pro	zdržel se	pro	pro
Mgr. Jiří Dener	nepřítomen	nepřítomen	proti	zdržel se
Jaroslav Štekbauer	nepřítomen	nepřítomen	proti	
Ing. Radka Křištofová				zdržela se
Karla Exnerová	pro			
Mgr. Vilma Klevarová		pro	pro	pro
Jan Mariánek	pro	nepřítomen	zdržel se	zdržel se
Jan Marek	nepřítomen	nepřítomen	proti	zdržel se

Pozn.: prázdné pole = zastupitel/ka nebyl/a v době hlasování členem zastupitelstva.

Úspory z veřejných zakázek přesáhly 30 milionů korun

Díky poctivému a transparentnímu soutěžení veřejných zakázek ušetřilo město od roku 2011 do poloviny letošního roku více než 30 milionů korun. Ušetřené peníze město vložilo do dalších projektů, které nebyly původně v plánu. Příklady úspor oproti předpokládané ceně:

Hasičská zbrojnice Fulnek - zateplení, výměna oken	1,5 mil. Kč
Energetické úspory MŠ Děrné	2,0 mil. Kč
Rekonstrukce veřejného osvětlení včetně provozování	4,6 mil. Kč
Sběr, svoz...a odstraňování komunálního odpadu (na 6 let)	6,9 mil. Kč

SMS od zastupitelů pro voliče

Tento zpravodaj není o předvolebním boji, přesto považujeme za férové dát příležitost

k vyjádření všem zastupitelům města. Položili jsme jim dvě otázky a požádali je, ať

jsou jejich odpovědi nepochiticky stručné, na každou měli maximálně 180 znaků.

1. Co se ve městě v posledních čtyřech letech povedlo?

2. Kam by se měl Fulnek ubírat v budoucnu?

Mgr. Jiří Dener (ČSSD)

Neodpověděl.

Mgr. Vilma Klevarová (ČSSD, nezávislá)

1. Já velmi v uplynulém období oceňuji, že se podařilo vyměnit okna a zateplit nejen naši školu, ale i další objekty města, což přinese městu nemalé úspory.
2. Snad být sám prospěšný pro své okolí. Jako učitelka spatřuji další rozvoj Fulneku mimo jiné v podpoře vzdělanosti.

Ing. Radka Křištofová (ČSSD)

1. Povedlo se převážně plnit volební program ČSSD - investiční akce. Paradoxem ovšem je, že většina akcí se provádí v tomto volebním roce 2014.
2. Fulnek by se měl ubírat opomenutým demokratickým směrem s rovným přístupem ke všem občanům.

René Juroška (Hnutí na podporu dobrovolných hasičů)

1. Podařilo se ufinancovat velké množství dotačních akcí, bez použití úvěru. Je dobré, že v absolutně průhledných výběrových řízeních se dokážou prosadit i místní firmy.
2. Pokračovat v odstraňování havarijních stavů majetku města, které jsou mu koulí na noze. A podporovat ty, kteří chtějí na Fulneku stavět nebo vytvářet nové pracovní příležitosti.

Mgr. Petr Daňa (KDU-ČSL, nezávislý)

1. Jako člen finančního výboru hodnotím pozitivně finanční zdraví města, financování nákladných projektů bez zadlužení. Oceňuji spolupráci s osadními výbory a investice do vesnic.
2. Investicemi do kvalitního života obyvatel - kultura, dětská hřiště, podpora spolků atd., a zlepšování podmínek pro návštěvníky města.

Václav David (KDU-ČSL)

Neodpověděl.

Jan Mariánek (KSČM)

Necháme si své náměty do vlastního programu naší strany.

Jan Marek (KSČM)

Neodpověděl.

Mgr. Darina Kovačiková (ODS)

1. Mám radost, že se podařilo zlepšit prostředí pro život všech, zejména dětí. Nová hřiště, zateplené školy a školky. A je toho mnohem víc, a za námi mravenčí práce, která měla smysl.
2. Je důležité, aby mladá generace viděla ve Fulneku perspektivu pro život, aby zde lidé zakládali své rodiny a neodcházel jinam. Potřebují práci, kvalitní služby a pocit bezpečí.

Mgr. Petr Moc (ODS, nezávislý)

1. Dařilo se zapojení podnikatelských subjektů, spolků, sdružení a organizací do dění ve městě. Společně vzniklo mnoho projektů prospěšných pro občany.
2. Město musí nadále podporovat rozvoj občanské společnosti, zdravě a zodpovědně hospodařit a investovat. Žádné aquaparky, na jejichž provoz zkrátka nemáme.

Mgr. Milena Milionová (SNK – Rovnost šancí)

1. Mám radost z dětských hřišť, revitalizace ZŠ J.A.K., MŠ Jerlochovice, Stachovice a Děrné, vypsání soutěže na novou MŠ ve Fulneku a zvýšení kvality kulturních akcí ve městě.
2. Výrazně propagovat město s J. A. Komenským, budovat další hřiště pro různé věkové skupiny dětí a mládeže, zkvalitňovat vzdělávání, zasadit se o opravu Konventu.

Bc. Jana Mocová (SNK – Rovnost šancí)

1. Zateplením, rekonstrukcí osvětlení a vysoutěžením cen energií jsme dlouhodobě snížili náklady města. Mám radost, že zde žijí lidé, kteří dělají pro ostatní spoustu krásných věcí.

2. Postavit moderní školku, vybudovat důkladný systém protipovodňových opatření, postavit hřiště ve všech částech, pokračovat v opravách komunikací a budování bezbariérových chodníků.

Mgr. Jiří Kvita (SNK – Za rozvoj Fulnecka)

1. Snížení provozních nákladů města (zateplení budov, rekonstrukce veřejného osvětlení) a řádné soutěžení zakázek.
2. Město by se mělo stát vyhledávaným cílem návštěv turistů.

Josef Pavlíček (SNK – Za lepší Fulnek)

1. Pro budoucnost je důležité zateplení budov a rekonstrukce veřejného osvětlení, což zajistí snížení nákladů. Cením si obnovy památek, oprav komunikací i chodníků i nové kavárny.
2. Získat dotace, které přinesou další úspory provozních nákladů. A pokračovat v revitalizaci náměstí, opravit Kapucínskou ulici a zajistí stavební parcely pro bytovou výstavbu.

František Schindler (SNK – Za lepší Fulnek)

Neodpověděl.

Fulnecké investice, o kterých se mluví

Méně peněz „projíst“, více vložit do budoucnosti, to bylo heslo radních v posledních čtyřech letech. V případě nového veřejného osvětlení a zateplených budov se peníze začnou městu vracet okamžitě, investice do památek jsou během na dlouhou trať.

145 mil. Kč

Přibližně 145 milionů korun vložilo město v letech 2011-2014 do investic a oprav.

106 mil. Kč

Z evropských, státních a krajských dotací získali radní v letech 2011-2014 zhruba 106 milionů korun.

Dotace by se měly využívat na projekty, které do budoucna nezatíží městský rozpočet, ale naopak přinesou úspory.

Město začalo splácet dluh historickému centru

Vše začalo už v roce 2011 rekonstrukcí kašny se sochou sv. Jana Sakandra, o rok později prošlo důkladnou rekonstrukcí schodiště ke kostelu. Letos se opravila střecha Knurrova domu i chodníky na náměstí. Střed města má po dlouhých letech nakročeno, aby se stal opět pýchou Fulneku i příjemným místem pro život.

Těší to i Annu Piterkovou, která pracovala v Knurrově domě přes 30 let jako ekonomka dětského domova. „Jsem ráda, že se vše opravuje. Je ohromný nápad, že vznikla cukrárna, v těch místech byly dříve šicí dílny. Těším se, že se upraví i nádvoří a další patra. Prostě, aby tam Komenský měl důstojné místo,“ říká Anna Piterková, která se netají obdivem ani k dalším kulturním aktivitám města.

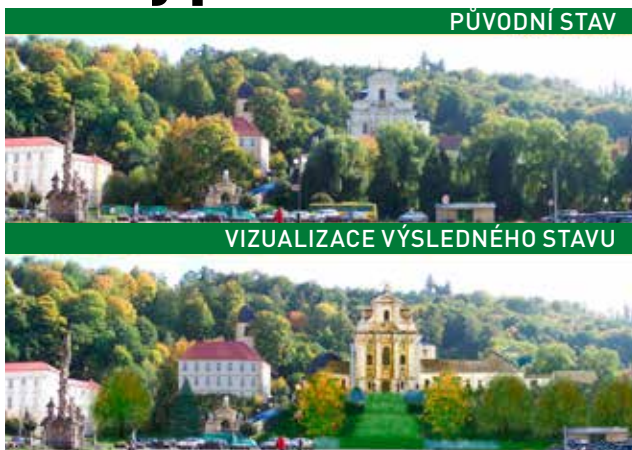

Zeleň na náměstí: sázka na riziko se vyplatila

Změnit vzhled náměstí, na který byli obyvatelé po dlouhá desetiletí zvyklí, vyžadovalo kus odvahy. S požehnáním dendrologů a architektů se radní rozhodli pro radikální krok – komplexní obnovu veřejné zeleně pod kostelem.

Zatímco v prvních dnech po vykácení stromů byla atmosféra mezi lidmi napjatá, dnes už si nejen zvykají, ale nová podoba náměstí se jim začíná líbit.

„Já jsem říkal: Počkejte, ono to bude pěkné. Z pleveliště

a hnojiště, kam chodili bezdomovci, je krásně vyčištěné území. Za dva tři roky to bude ráj, něco unikátního. Já tu krásnou

představu vidím, i když už tady možná nebudu. Odkrylo se bohatství kostela,” říká Adolf Majer, který žije ve městě přes 70 let.

Do ZŠ JAK už nefouká

Do zateplení fasády, nových oken i dveří a moderního systému vytápění ZŠ Komenského investovalo v roce 2013 město s příspěvním evropských fondů 28 milionů korun.

Žáci i kantoři změnu zaregistrovali okamžitě – už na ně z netěsných oken nefouká studený vzduch. V příštích letech se vše promítne i do hospodaření školy a města výraznými úsporami při vytápění.

Ty by měly jít do statisíců korun ročně.

Změnu si pochvalují i rodiče školáků. „Máme dům naproti školy, opravy jsme sledovali v přímém přenosu. Ta okna už pamato-

vala... Je to výhra pro celé město, škola prokoukla, je nádherná,” říká Lucie Činčalová, která na roky strávené v „horní“ škole stále vzpomíná a dnes do ní každý den s důvěrou posílá své dvě dcery.

Hřiště pro prcky i teenagery

Několik vnitroblokových hřišť s prolézačkami i sportovní hřiště na fotbalek, nohejbal či volejbal v posledních letech vyrostlo jako recept města proti nuditě, pasivitě a také kriminalitě.

„Pracuji ve školce a na hřiště vidím z okna. Mám opravdu radost, když sleduji, jak tam chodí mladí, vezmou si balón a jdou si zaházet na koš nebo zakopat. Dříve byli asi někde zalezlí u počítačů, protože k takovému sportovnímu vyžití neměli příležitost,” říká Pavla Kahajová.

Veřejné osvětlení:

Bezpečnost na cestách a každý rok milion k dobru

Zastaralé, havarijní, nefunkční – tak by se dal popsat stav veřejného osvětlení před jeho komplexní obnovou na přelomu let 2013 a 2014. Radní se místo dílčích oprav přiklonili k celkové rekonstrukci, která zajistí nižší náklady na provoz, menší spotřebu elektřiny, lepší možnost regulace, snížení poruchovosti a rovnoměrné osvětlení komunikací.

Podle propočtů se desetimilionová investice městu vrátí zhruba za 7 let.

Veřejný rozhlas:

Proti povodním a pro informace

Zhruba čtyřicetiletá historie veřejného rozhlasu ve Fulneku má od loňska novou kapitolu – digitální. Díky napojení na varovný systém před povodněmi bude rozhlas přinášet kromě aktuálních informací o dění v městě také varování před velkou vodou nebo mimořádnými událostmi. Tedy doufejme, že nebude – ale je na to připraven.

Kromě krizových situací rozhlas může sloužit – a již slouží – jako neocenitelný zdroj informací. Občané jednotlivých částí si nyní sami hlásí vlastní zprávy a zároveň mají aktuální informace o všem, co se děje ve Fulneku i jiných částech města.

DĚRNÉ

& KOSTELEČ

INVESTICE A OPRAVY
hlavní akce 2011-2014

Mateřská škola

oprava střechy, zdroje vytěpání
a zateplení (2014)

2 982 000 Kč

Kulturní dům

oprava havarijního stavu kanalizace
(2011)

178 000 Kč

Kulturní dům

výměna oken a zateplení
(2014-2015)

6 050 000 Kč

Hasičská zbrojnice

výměna oken a zateplení
(2014)

1 860 000 Kč

Točna Kostelec

(2014)

1 900 000 Kč

Veřejný rozhlas

617 000 Kč

Lokální varovný systém

83 000 Kč

Veřejné osvětlení

578 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA
2011-2014

Neziskovky a sportovci

přes 268 000 Kč

Osadní výbor

37 000 Kč

WWW.DERNE.CZ

Zatepluje se školka,
kulturní dům i hasičárna,
místní mají další plány

O dotace už radní usilovali několik let, letos se podařilo dotáhnout do zdárného konce všechny najednou.

Evropské ani jiné dotace ale nejsou pro místní to nejdůležitější. Kdo jednou zažil Končiny, Dožínky nebo Myslivecké odpoledne, ten ví, že Děrné si žije vlastním životem. „V osadním výboru se snažíme pokračovat ve šlépějích našich otců, kteří zde v Děrném něco budovali a snažili se, aby Děrné žilo, tak to chceme taky kousek potáhnout,“ říká předseda osadního výboru Martin Chrástek.

O zábavu se dříve starali jejich otcové, dnes již je vše na mladé generaci. „Už nejsme konzumenti,“ dodává Martin Chrástek, který myslí nejen na společenské či sportovní akce, ale také na zvelebování obce.

Nový fond pomohl

„Díky městu máme fond, který můžeme čerpat na drobné opravy a vylepšení v obci, takže se nemusíme strachovat o zabezpečení materiálu. Velkým problémem je ale něco udělat s nadšením svépomocí, protože to často naráží na problematiku zákonů a úřadů,“ vysvětluje Chrástek.

Velké investice a další velké plány

Radost má z projektů, o které místní usilovali už 8 let. „Mám na mysli třeba opravu sálu, opravu rozhlasu, vybudování točny na Kostelci, zateplení školky a hasičárny,“ říká Chrástek s tím, že je ještě spousta věcí, které v Děrném chtějí vybudovat.

„Nejvíce nám chybí dětské sportovní hřiště.

Děti si teď hrají na rozbitém betonu s výtluky nebo sedí na zastávce

Martin Chrástek zjistil, že práce v osadním výboru je běh na dlouhou trať, navíc představy se často liší od reality. „Ale máme

„V Děrném žije hodně mladých obyvatel a dětí, takže má cenu o věci usilovat. Jde o budoucnost našich dětí.“

a vykuřují. A potřebovali bychom taky chodník do Fulneku, po kterém by se dalo bezpečně dojít do práce i do školy,“ vyjmenovává i za další členy výboru.

v Děrném dobrou partu. Je to vesnice, ve které žije hodně mladých obyvatel a dětí, takže má cenu o věci usilovat. Jde o budoucnost našich dětí,“ dodává Martin Chrástek.

Budova mateřské školy krátce po zahájení rekonstrukce...

...a těsně před ukončením stavby.

Autobusy budou zastavovat jen na točně, nebezpečná zastávka z Kostelce zmizí

Dlouhodobé úsilí města o zlepšení bezpečnosti zejména pro děti, ale i dospělé z Kostelce a Děrného, kteří využívají autobusovou zastávku Děrné-rozcestí, se vyplatilo. V srpnu začala výstavba nové autobusové točny s čekárnou a nejpozději do konce října toto nebezpečné místo definitivně zmizí z mapy Fulneku.

Autobusová zastávka s přechodem – nepřechodem dokonce před časem získala nelichotivé prvenství v anketě Hitrádia Orion o nejnebezpečnější místo pro děti v našem regionu. Jedná se totiž o nepřehlednou lokalitu s vysokou intenzitou dopravy, po silnici projedou denně více než tři tisícovky vozidel.

Většina nákladů z dotací

Náklady na stavbu se odhadují na dva miliony korun, městskou kasu však stavba příliš nezátíží. Radním se podařilo získat dotaci z Regionálního operačního programu Moravskoslezsko ve výši 85 procent způsobilých výdajů.

Bezpečnost i rychlost

Místní chodí stavbu už teď se zájmem okukovat. „Za autobusovou točnu na Kostelci jsem velmi ráda, jelikož mám dvě děti předškolního věku. Až budou chodit do školy, nemohly by jezdit autobusy na Kostelec, ale musely by čekat až na pozdější spoj, který jezdí přes Děrné,“ vysvětlila kostelecká rodačka Lenka Kahajová.

Špatná zkušenost

Zastávka na Kostelci není nebezpečná jen pro děti a starší lidi, ale pro chodce jakéhokoliv věku. „Mám s přecházením přes silnici na Kostelci vlastní špatnou zkušenost. Auto jezdí po hlavní silnici dost rychle a sama jsem měla problém přejít bezpečně na druhou stranu,“ vysvětluje Lenka Kahajová.

Za největší přínos autobusové točny považují místní samozřejmě zvýšení bezpeč-

Nepůjde o žádné provizorium, ale definitivní vyřešení situace. Zvýší se bezpečnost i komfort cestujících.

nosti při přecházení přes nepřehlednou silnici, vybudování točny je těší také z estetického hlediska. „Točnu bude zdobit osazený ostrůvek, to by mohlo být hezké. Oceňuji taky umístění kryté čekárny, která bude cestující chránit před nepříznivými povětrnostními podmínkami,“ dodala Lenka Kahajová.

LUKAVEC

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Dětské hřiště

nové herní prvky (2012)

92 000 Kč

Oplocení hřbitova

160 000 Kč

Oprava mostu

1 103 000 Kč

Přípojka vody

13 000 Kč

Pošta, knihovna, mandl, osadní výbor
opravy budovy

145 000 Kč

Oprava svahu Rožnovjác

oprava havarijního stavu (2011)

1 686 000 Kč

Sbor dobrovolných hasičů

oprava výjezdové techniky, výměna oken

65 000 Kč

Veřejný rozhlas

642 000 Kč

Lokální varovný systém

70 000 Kč

Veřejné osvětlení

574 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Neziskovky a sportovci

přes 111 000 Kč

Osadní výbor

82 000 Kč

WWW.LUKAVEC.INFO

0 most usiloval už manžel, ale měl jen pár tisíc na rok

Most k lukaveckému sportovnímu hřišti je konečně bezpečný a podle všech předpisů, takže na něj může i autobus. O jeho opravu přitom usilovaly doslova generace místních.

„Manžel zemřel před třemi lety, předtím byl asi 20 let oddaným předsedou místní tělovýchovné jednoty. A vzpomínám si, že už před mnoha lety chtěli most opravit, ale nebylo z čeho. Od města dostávali na provoz třeba pět tisíc, zbytek si sportovci museli vydělat sami,“ vypráví Stanislava Čaverová.

A tak zatímco se manžel a jeho spolupracovníci starali o fotbal a jiné sportovní vyžití, ona

pomáhala, s čím bylo třeba. Například na dětských dnech vařit, péct a prodávat. „Program svých dětí jsem vlastně nikdy neviděla,“ dodala s lítostí a zároveň s hrdostí, že za místním tělovýchovným spolkem stojí kus práce.

Dnes na jeho slávu navazuje Lukavecká banda. „Už jsem si zvykla i na ten název. Kéž by tam vyrostli takoví lidé, jako se dříve pohybovali kolem sportu,“ věří paní Stanislava.

Teď už nemá tolik sil se angažovat, ale aktivní je stále. Vyvěšuje plakáty, uklízí v budově úřadu, hlásí zprávy do rozhlasu.

„Ty městské zprávy jsou moc oficiální, tak se to vždy snažím trochu odlehčit. Ale jedno vím jistě: Když hlásím brigádu, neslyší to nikdo. Ale když ohlašuji prodej, třeba oblečení nebo zeleniny, tak se fronta udělá ještě dříve, než vypnu rozhlas,“ směje se Stanislava Čaverová.

Ivana Sokolová: o parcelách i Fulneku

Tradice: Za posledních 22 let, co v Lukavci bydlím, se vesnice nijak výrazně nezměnila. A to je strašně dobře. Lukavec má svou atmosféru, kterou lidé milují, a proto tady chtějí zůstat i mladé rodiny, které jinde spíše tíhnou ke stěhování do měst.

Problémy: Mrzí mě, že se před lety nepodařilo udržet školku. Problémem je i nedostatek stavebních parcel.

Mladí chtějí stavět, ale často nemají kde. Tak opravují, staví na zahradě. S tím bychom potřebovali pomoci.

Město: Vždy jsem měla pocit, že na nás Fulnek nemyslí. Teď jsem v osadním výboru a zjistila jsem, že je to jinak, že mnohdy je to třeba i naše chyba. Některé věci pro nás jsou samozřejmé, tak o nich málo mluvíme a radní nemohou tušit, jak jsou pro nás důležité.

Není to jen o zastávce, v obci se změnila atmosféra

Možná by mohli přepočítávat investice do jednotlivých částí města a stěžovat si... Naopak - lidé z Jestřabí mají radost. Třeba z toho, jak se v posledních letech dokázali sjednotit a zorganizovat akce, na kterých se zase baví celá vesnice, jak říká Terezie Kladoničová:

Když jsem se do Jestřabí před 11 lety přistěhovala, žila tady většina starousedlíků. A ti žili sami pro sebe. To se v posledních letech dost změnilo. Je tady hodně mladých rodin, v každém domě dvě tři děti. Když se sejdem na hřišti, je nás požehnaně.

Osadní výbor nastartoval novou éru obce

Změnil se i život v obci. Za to vděčíme spolupráci členů osadního výboru. Každý měsíc se snažíme pořádat nějakou akci, kde se zapojují i noví občané. Naposledy na promítání letního kina. Počasí sice nevyšlo, ale bylo to i tak super. Před promítáním jsme připravili cestu za pokladem, při které děti našly sladký poklad a odměnou za snahu jim byly školní pomůcky, protože se blížil konec prázdnin. Získali

jsme na to převážně sponzorské dary, ale podpořilo nás i město, za což moc děkujeme.

Místní se přidávají

Díky Kamči Makové funguje spolupráce s Fulnekem. Dělal se alej na hřbitově, přestěhovaly se kontejnery, máme nový rozhlas. Za poslední dva roky to tu kvete – místní se zapojují a přidávají. Je to o tom, že Kamila s radnicí komunikuje, že se snaží. V nedávné době se řešilo autobusové spojení do školy, protože děti musí jezdit o půl sedmé, což je pro prvňáky brzy. Zatím se to nepodařilo změnit, ale potěšilo nás už jen to, že o jednání byl zájem, že nás město nenechalo na holičkách. Budeme jednat dál a věřím, že se nám v budoucnu podaří jízdní řád upravit.

Zastávka by se mohla doladit

S tím souvisí i zastávka, tu starou a rozbitou nám město vyměnilo za novou, která je na pohled moc pěkná a do obce zapadla. Možná se ale ještě musí trochu doladit. My jezdíme autem, ale od lidí z doslechu vím, že když hodně prší nebo fouká, tak prší a fouká i do zastávky.

Brigáda a kroužky

Ted' jsme si zažádali o pozemek u hřiště, to taky dopadlo dobře, a už se chystá brigáda. Řešíme, co tam pro naše děti uděláme. Někteří lidé se nabídli, že povedou kroužky.

Podaří se hřiště?

Do budoucna bychom rádi sehnali dotaci na multifunkční hřiště, na kterém by si děcka mohla hrát kdykoliv.

JESTŘABÍ

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Ovocná alej (2011)	17 000 Kč
Dětské prvky (2013, 2014)	194 000 Kč
Autobusová zastávka (2014)	200 000 Kč
Veřejný rozhlas	187 000 Kč
Veřejné osvětlení	223 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Osadní výbor	6 000 Kč
--------------	----------

JERLOCHOVICE

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Mateřská škola

výměna oken a zateplení (2011)

3 899 000 Kč

Oprava chodníku

(2011)

70 000 Kč

Veřejné osvětlení

oprava havarijního stavu (2011)

14 000 Kč

Trojmadlové zábradlí

(2012)

67 000 Kč

Sbor dobrovolných hasičů

hasičské auto (2013)

483 000 Kč

Hráz Husího potoka

příspěvek (2013)

1 000 000 Kč

Opravy komunikací

(2014)

478 000 Kč

Zpětné klapky Husí potok

(2014)

100 000 Kč

Veřejný rozhlas

286 000 Kč

Veřejné osvětlení

352 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Neziskovky

přes 130 000 Kč

Osadní výbor

nečerpá

Obec drží nad vodou nové koryto potoka, opravená školka i hasiči

Jerlochovičtí si nemohou stěžovat na nedostatek obchodů nebo služeb – do centra města to mnozí z nich mají blíže než někteří lidé z Fulneku. Obec se však stále vyrovnává s dávnými hříchy, hlavně se stavbou bytů pro zemědělské družstvo, která změnila život dříve poklidné vesnice, v níž se všichni dobře znali.

„Od mého mládí se Jerlochovice proměnily k nepoznání, a myslím, že spíše k horšímu. Může za to hlavně tehdejší družstvo a panelová výstavba bytů. Dříve jsme tady byli jedna velká parta, drželi jsme při sobě, ale co se postavily bytovky, tak už se lidi neznají,“ říká Jiří Velík, který se stará o vyhlášený místní rybník.

Hasiči a osadní výbor

Podle něj se také zhoršil společenský a kulturní život. „Byly tady různé kroužky, akce, zábavy... A dneska? Kdyby nefungovali hasiči, tak tu není nic. Včil je ještě aktivní osadní výbor, tam jsou mladí lidé a mají chuť něco dělat,“ vidí Velík naději pro obec.

Nechci jen nadávat, to umí každý

Při debatách o současnosti Jerlochovic se často stočí řeč na město. „Na Fulnek vždycky někdo nadává, že kdybychom byli samostatní, tak jsme na tom lépe. Ale já si tak jistý nejsem. A když se podívám na vedení města – je to nezáviděníhodná práce, mají toho hodně a v dnešní době se nikomu

nezavděčíš. Ale co já jsem potřeboval, to jsem si na město vždy vyřídil. A myslím, že v posledních dvou třech letech je to ještě lepší než dříve. Já si nemůžu stěžovat, dodává Velík.

Velkým plusem bylo podle něj zateplení a plynofikace místní školky. „To udělali dobře. Mám tam vnuky a ta školka je dobrá, lidi si ji chválí,“ říká provozovatel rybníka.

Lidé si po 16 letech oddechli, koryto potoka je připravené na padesátiletou vodu

Dlouhých 16 let od povodní v roce 1997 sledovali jerlochovičtí při každém větším dešti s neklidem hladinu Husího potoka. Teprve v roce 2013 byly dokončeny protipovodňové úpravy koryta potoka a lidé mohou spát mnohem klidněji. To vše díky iniciativě občanů, kteří našli teprve po volbách v roce 2010 výraznou podporu u vedení města.

Obyvatelé Jerlochovic usilovali o důkladnou úpravu koryta od roku 1997, kdy na celém Fulnecku i v dalších částech Moravy řádila velká voda. „Mnohým z nás obrátila život naruby. Uvědomili jsme si, že musíme počítat s tím, že se to bude opakovat, a proto jsme vytvořili občanskou iniciativu, psali jsme petice, jezdili na Povodí Odry i další úřady. Bohužel úředníci se k nám často stavěli zády, protože podle tabulkových propočtů u nás nezpůsobila povodeň takové škody, aby se muselo přistupovat k investicím do protipovodňových opatření. A mnohokrát se k nám zády otočilo i město, kde se za tu dobu vystřídalo několik starostů,“ vzpomíná jeden z iniciátorů úprav koryta potoka Ladislav Blahuta.

Takovou zkázu už jsme nechtěli zažít

„Šli jsme do toho s obrovskou nadějí. Měli jsme představu, že když tady lidé tolik vytrpěli, tak najdeme u zainteresovaných pracovníků porozumění. Věděli jsme, že to nebude snadné, ale zároveň věřili, že naše argumenty jsou pádné. Ale velmi jsme se zmylili. Přestože jsme táhli za jeden provaz... S postupem let nám vlivní lidé tvrdili, že je málo peněz a nic se nebude dělat. Ale my jsme se nevzdávali, už jsme podobnou zkázu nechtěli znovu zažít. Jen na našem domku jsme přímé následky likvidovali přes půl roku, ale například s vlhkem bojujeme dodnes. A mnozí na tom byli ještě mnohem hůř,“ vzpomíná Blahuta.

Jediným zrealizovaným opatřením bylo vyčištění koryta potoka, ale všem bylo jasné, že v případě velkých dešťů to obec

Úředníci se k nám často stavěli zády. Teprve nové vedení města se za nás plně postavilo, už můžeme klidně spát.

od další katastrofy neuchrání. „S každou velkou vodou jsme trnuli, ale vždy se to zastavilo u zahrádek. Až v roce 2009 přišla po půlhodině intenzivních srážek obrovská vlna, která opět zaplavila obec. Byla to další těžká rána pro občany, voda znovu zaplavila domy, mnohé kompletně opravné, a lidé už neměli síly. Přicházela beznaděj. Mnozí si kladli otázku, jestli to má smysl donekonečna podstupovat,“ vysvětluje tehdejší nálady v Jerlochovicích Ladislav Blahuta.

Předchozí radní nás často opustili

Občané se znovu sjednotili, setkávali, radili. Potřebovali za sebou mít radnici, aby mohli s její podporou jít bojovat dál na další bojiště, respektive úřady, ale ne vždy tomu tak bylo. „Někdy nás město i opustilo. Místo, aby řekli, že teď to nejde, ale budeme se připravovat, dělat, projekty..., tak často mlčeli,“ říká Blahuta. Vše se nakonec zlomilo k dobrému díky vstřícnému postoji tehdejšího generálního ředitele Povodí Odry Pospíšila, který mimořádnou investici dokázal prosa-

dit, ale jen s podmínkou, že se finančně zapojí také město. „Byl to pro nás velmi podstatný úkol, opět jsme jednali s další politickou reprezentací (se současným vedením města – pozn. red.). Město nás podpořilo a slíbilo, že se na opravách bude svým dílem podílet,“ vzpomíná Blahuta.

Po roce 2011 se vše rozběhlo

Během několika měsíců roku 2013 se díky tomu upravit kilometr toku s vybudováním protipovodňových zídek stavěných na padesátiletou vodu, i když podle regulí má obec nárok jen na ochranu před dvacetiletou vodou. „Je to pro nás velký přínos a vážíme si toho, že mnozí lidé nakonec udělali víc, než byla jejich strohá povinnost,“ dodává Blahuta. Kromě Povodí Odry a města nakonec přispěl i Moravskoslezský kraj a Ministerstvo zemědělství.

Fandíme záměru města na komplexní protipovodňovou ochranu

Jerlochovičtí teď očekávají, že budou pokračovat práce na komplexní protipovodňové ochraně, kterou město začalo připravovat ve spolupráci s odborníky z brněnského Vysokého učení technického a Výzkumného ústavu vodohospodářského. „Jde o úžasný záměr. Kdyby se to podařilo, vyřeší se tím problematika nebezpečí povodní na celém Fulnecku,“ uzavírá Blahuta.

DOLEJŠÍ KUNČICE

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Dětské hřiště (projekt, 2014)	133 000 Kč
Oprava autobusové zastávky (2014)	24 000 Kč
Oprava komunikací (2014)	231 000 Kč
Veřejný rozhlas	372 000 Kč
Varovný systém	103 000 Kč
Veřejné osvětlení	306 000 Kč
Osadní výbor	nečerpal

POHOŘÍLKY

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Kanalizační potrubí oprava havárie (2011)	75 000 Kč
Opravy komunikací (2014)	134 000 Kč
Veřejný rozhlas	81 000 Kč
Veřejné osvětlení	165 000 Kč
Osadní výbor	nečerpal

Jak žije nejvzdálenější vesnice od centra?

Podle webu mapy.cz je to z centra Fulneku do Dolejších Kunčic 7,6 km a cesta trvá rovných 13 minut. To je o půldruhého kilometru a 4 minuty více než do Pohořílek. Mnozí místní si myslí, že tomu odpovídá i pozornost, jakou jejich obci věnuje město.

„Připadá mi, jako by všichni starostové měli naučenou větu: Nejsou peníze! Ale za předchozího vedení města se nějaké finance přece jen našly, tak jsme se pustili do budování dětského hřiště, samozřejmě hlavně svépomocně. Město nám přispělo na materiál,“ říká předseda osadního výboru Bohuslav Zlámál.

„Nemáme obchod, hospodu, kulturu... Letos se opravilo dohromady možná 100 metrů cesty, a to je jediná významná investice do Dolejších Kunčic za poslední čtyři roky,“ pokračuje Zlámál. Podle něj se zhoršily

Kunčice mají od letoška nové veřejné osvětlení za více než 300 tisíc korun.

i podmínky pro získávání drobných příspěvků pro obec. „Omezili granty, dostali jsme pětistovku na akci. Tak jsme si řekli, že o grant nebudeme žádat, papírování zabere spoustu času, co chcete za pětistovku koupit pro 30 děcek. Takže jsme přestali

akce dělat,“ popisuje současnou situaci Zlámál.

Radní oponují. „My jsme naopak granty zjednodušili a osadní výbory to přivítaly. většina z nich příspěvky pravidelně čerpá. Naopak osadní výbor z Dolejších Kunčic si o grant od roku 2011 ani jednou nezažádal, a rozhodně nejde jen o pětistovku na akci,“ říká starostka Jana Mocová.

Kunčický patriot Zlámál zůstává i přes svou skepsi mírným optimistou. „Máme tady asi 50 procent chatařů, kteří opravují staré usedlosti. Postupně se u nás začínají usazovat i mladí,“ dodává.

Město začalo fungovat, myslí i na obce

Společný život v Pohořílkách nefunguje tak, jak by mohl, ale město se snaží, myslí si předseda OV Miroslav Smékal.

Tři symboly obce - osvětlení, rozhlas a Auto Bar.

„V posledních letech se vybudovala cesta, veřejné osvětlení, rozhlas. Je to nejlepší vedení města za několik desítek let. Ale spravedlivě musím říct, že práci radních kazí někteří úředníci. Platí obecná pravda, že všechno je v lidech,“ říká Smékal.

Podle něj se přístup radních k Fulneku i jeho částem výrazně změnil. „Je to vidět na každém kroku. Investovalo se do potřebných věcí, navíc

bez zadlužení města. Dříve se všude strkaly peníze a nebylo nic moc vidět. I pro Pohořílky toho radní udělali dost, i když to trvalo hodně dlouho. Některým lidem se to stejně nebude líbit, ale je třeba uznat, že peníze se netisknou ve sklepech, musí se vydělat, ušetřit. Takže jsem spokojený s tím, co se udělalo. Samozřejmě, mohlo toho být víc, ale je to dobrý začátek,“ dodává Smékal.

Je nás málo, ale držíme pospolu

Jedna z nejmenších místních částí – rozlohou i počtem obyvatel. Těch žije v Jílovci aktuálně 64 a průběžně jich dosud ubývalo, na rozdíl od dětí. Do vesnice se stěhují mladí a tak počet dětí roste, takže má obec zaděláno na budoucnost. V obci není hospoda ani jiná oficiální zábava, a tak vše závisí na místních. Hlavně na hasičích. „Pomalu každý občan je tady hasič.

Takže když děláme akci, sejdem se a všichni ji společně připravujeme a při tom se bavíme,” říká Jana Nálepová. Hlavně akce pro děti jsou podle ní už vyhlášené a tak na ně přicházejí desítky dětí i z okolních vesnic. Místní jsou – zdá se – na Jílovec opravdu hrdí. Jen tak se dá vysvětlit, že například na opravu kapličky, kterou z části financovalo město,

přispěla obec s několika desítkami obyvatel 40 tisíci korunami. Lidi těší i zájem města. „Dříve jsme si připadali odstrčení, jsme daleko a je nás tady pár, tak Jílovec nikoho nezajímá. V poslední době se to podstatně zlepšilo, vedení města tady jezdí a má zájem řešit problémy, které nás trápí,” dodala Nálepová.

Nejdůležitější jsou pro nás silnice

Pohodový život uprostřed přírody – část obyvatel Jílovce si to jinak ani nedokáže představit, další se kvůli němu přistěhovali z rušných velkoměst. Pohoda ale končí ve chvíli, kdy je třeba nakoupit nebo navštívit úředníky.

„Jezdí k nám jen dva autobusy, ranní a odpolední školní spoj pro děti. Takže nezbytnou podmínkou života v Jílovci je

auto,” vysvětluje předsedkyně osadního výboru Marie Šíchorová s tím, že obec je závislá na kvalitě silnic i zimní údržby. Jílovec by potřeboval opravit celý „okruh“ kolem domů, který je v neutěšeném stavu. „Ale jsme rádi doslova za každý metr opravené cesty. Loni se opravovaly největší díry, letos nám kompletně spravili jeden větší souvislý úsek,” dodává Marie Šíchorová.

JÍLOVEC

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Odvodnění komunikací (2012)	304 000 Kč
Opravy komunikací (2014)	209 000 Kč
Autobusové zastávky oprava (2014)	24 000 Kč
Veřejný rozhlas	332 000 Kč
Veřejné osvětlení	159 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Neziskovky	přes 13 000 Kč
Osadní výbor	8 000 Kč

STACHOVICE

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Odvádění a čištění odpadních vod
opravy (2011)

204 000 Kč

Dětské hřiště
(2012)

92 000 Kč

Mateřská škola
výměna oken a zateplení (2013)

1 720 000 Kč

Hasičská zbrojnice
výměna oken a zateplení (2013-2014)

2 858 000 Kč

Přechod pro chodce
(2014)

464 000 Kč

Sbor dobrovolných hasičů
Ford Transzit (2014)

300 000 Kč

Opravy komunikací
(2014)

1 194 000 Kč

Veřejný rozhlas

404 000 Kč

Veřejné osvětlení

531 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Neziskovky a sportovci

cca 200 000 Kč

Osadní výbor

16 800 Kč

Po letech první „vláda“, která Stachovice podporuje

Akce pro děti, letní kino na hřišti, investice do školky, nový přechod s bezpečnostními prvky. Stachovice se v posledních letech mění, díky iniciativě místních i podpoře města. Snad to bude pokračovat i po volbách, věří Iva Mročková a Martin Bill.

Oba jste stachovičtí rodáci a patrioti. Jak se obec za poslední desítky let proměnila?

Mročková: Lidi ve Stachovicích byli vždycky strašně

extra nezbývalo.

Většina z toho, co teď ve Stachovicích máme, vznikla v akcích „zet“. Třeba panelová cesta, bahňák, původní osvětlení, hasičárna.

zateplená a má pěknou omítku, omítnutá je i bytovka.

Takže spokojenost?

Bill: Nepodařilo se úplně všechno, třeba osvětlení se mohlo protáhnout až k Jeleňáku, u asfaltky se mohly dokončit cesty k jednotlivým domům. Ale na druhou stranu se mi líbí, jak ze strany města funguje kosení trávy a další drobnosti.

PRÁCE JE JEŠTĚ DOST

Určitě se ale za poslední roky nestihlo napravit vše, co se za desetiletí zanedbalo...

Mročková: Do budoucna bychom se mohli zaměřit na park Pod kaštany, odkud vymizely zábavy a akce pro děti. Dříve to byly akce pro zábavu, hasiči a sportovci tam i něco vydělali na svou činnost. Ale teď, když si mají pozvat kapelu, zaplatit vše potřebné, a pak ještě nájem, který se zvýšil, tak na tom prodělají.

Bill: Ještě chybí dětské hřiště, takové multifunkční, na kterém by se dal hrát tenis, volejbal i fotbálek.

Takže se vztah lidí ze Stachovic k Fulneku začíná měnit?

Bill: Lidi vidí, že se pro Stachovice začalo něco dělat a kvitují to, i když tomu ještě někteří nevěří. Dříve byli zvyklí jen na sliby. Před volbami bylo slibů ještě více, ale skutek utek.

Ve Stachovicích finišuje stavba přechodu s bezpečnostními prvky.

aktivní, s radostí chodili na brigády, sami si udržovali vesnici, natírali mosty, sázeli kytky. Připojení k Fulneku v 70. letech bylo obrovské neštěstí, strašně moc lidí to bralo jako křivdu. Dnes když říkáme mladým, že jsme něco dělali rádi a dobrovolně, protože jsme tady chtěli mít hezky a k tomu jsme soutěžili s ostatními vesnicemi, tak na mě koukají, jako bychom vykládali sci-fi, ale tak to fakt bylo.

NA VESNICE NEZBYLO...

Jak se vám pak žilo „pod Fulnekem“?

Mročková: Když nás přiřadili pod Fulnek, tak na vesnice nijak

KONEČNĚ SE NĚCO DĚJE

Změnilo se to nějak v průběhu let?

Mročková: Toto je první „vláda“ na úřadě, která dala do Stachovic nějaké slušnější peníze. V dřívějších dobách se řešily jen škody po povodni, to nebylo zbytí, a abych byla spravedlivá, taky se podařila záchrana školky. Jinak jsme vždy jen navrhovali, co chceme, starostové si to zapsali, a pak jakoby ten sešit s poznámkami ztratili, nic se nedělo. Teď se natáhla asfaltka na Malé straně, udělalo se velké osvětlení, máme kouzelné zastávky, které namalovaly děti ze školy. Mateřská škola je

Rozhlas funguje dobře, vodovod lidé teprve ocení

Život ve Vlkovicích se změnil k nepoznání. Z vesnice odešli mladí, chybí společenský život. Jsou tady ale nadšenci, kteří se pokoušejí vše znovu nastartovat. A taky místní podnikatelé. Ti mají těžkou pozici, ale moc jim fandím, říká Jana Trčálková.

Jaký je váš vztah k obci?

Vlkovice se mi vždycky líbily, sama pocházím z vesnice. Ale za ty desítky let se hodně změnilo. Tenkrát jsme se všichni znali, pak se vrstevníci a kamarádi odstěhovali, nebyla práce. Děti se chtěly stěhovat jinam, Vlkovice zestárly a pro mladé už to není tak jako za našich mladých let, kdy byly každou chvíli nějaké akce a zábavy. Dnes je tam parta lidí, kteří se to snaží obnovit, ale už nestáhnou celou vesnici. Dříve chodila na zábavu většina lidí, mladí i staří, bavili se společně. Dnes jsou lidé pohodlní, není tam žádný kulturní život, už ani hospoda. Pro děti hřiště, je to jediné místo na vesnici, kde se můžou sejít, ale takové jednoduché hřiště už pro dnešní děti moc není.

Může s tím něco udělat město?

V posledních dvou třech letech cítím, že přístup

vedení města je úplně jiný než dříve. Mají zájem na tom, aby se lidi sešli a řekli svůj názor.

Významnou investicí posledních let byl veřejný rozhlas...

Jsme rádi, že místní rozhlas funguje. Lidé teď mají přehled, co se chystá, dříve jsme byli úplně odříznutí od informací.

A nejvíce peněz se vložilo do výstavby nového vodovodu...

Na vodovod jsou různé názory, že to byl drahý špás a část lidí se nepřipojila. Ani my ještě přípojku nemáme. Dost velké úsilí nás stálo kopání vlastní studny a vodu máme dobrou. Ale беру to jako správný krok města. Přihodit se může cokoliv a třeba i já budu vděčná, že se můžu připojit. Všichni tady máme v živé paměti roky, kdy byla ve studnách špatná voda a polovina vesnice neměla co pít.

Co je třeba změnit, aby se z Vlkovic i Fulneku stalo lepší místo k životu?

Dost mě mrzí lhostejnost lidí. Kdysi se spolu hodně bavili, byli vstřícní, usmívali se. To se za jedno volební období nedá změnit. Staří lidé jako by rezignovali na život, za celý den nevyjdou z domu, jen když jim charita přiveze oběd. Přitom by mohli být pyšní na to, jak se Fulnek mění. Opravují se památky, dělá se kultura – na to by měli být hrdí lidé ze všech částí, vždyť to mají do Fulneku jen pár kilometrů. V ateliéru si občas popovídám s turisty odjinud a musím říct, že nám hodně lidí Fulnek závidí.

Může se město opět stát turistickým centrem?

Doufám, že těch turistů bude přibývat, aby Fulnek ožil tak, jak si zaslouží. Vždyť je to na dobré cestě – opravuje se zámek i náměstí, krásně prosvítl kostel. Nejdříve mi té zeleně bylo hodně líto, já jsem ji často používala jako kulisu při focení, ale teď se zvětšil prostor náměstí. Jen my domácí bychom se měli umět zastavit a potěšit se pohledem na krásné památky, co tady máme. Ale ještě nás čeká hodně práce, turistům chybí restaurace v centru, kavárny se zahrádkami a další služby. Abychom jim dali najevo, že o ně stojíme, a chceme se s nimi podělit.

VLKOVICE

INVESTICE A OPRAVY hlavní akce 2011-2014

Vodovod (2011-12)	17 778 000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů hasičské auto (2012)	50 000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů oprava techniky (2013)	35 000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů příspěvek na dětský prvek	49 000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů vodovodní přípojka	29 000 Kč
Opravy komunikací (2014)	606 000 Kč
Autobusové zastávky oprava (2014)	24 000 Kč
Veřejný rozhlas	617 000 Kč
Lokální varovný systém	69 000 Kč
Veřejné osvětlení	580 000 Kč

PŘÍSPĚVKY OD MĚSTA 2011-2014

Neziskovky	cca 80 000 Kč
Osadní výbor	nečerpá

Včelaři nad hrobem a med jako byznys? Všechno je jinak

Na Fulnecku působí přes 50 včelařů. Kdyby je někdo všechny navštívil, zjistil by o včelaření úplně jiné věci, než se nám čas od času snaží namluvit zuřiví reportéři bulvárních médií. Abychom čtenářům FZ ulehčili práci, sešli jsme se s Marií Bučánkovou, jednatelkou fulnecké i okresní novojičínské organizace Českého svazu včelařů.

Lidé si obvykle představují včelaře jako dědečky, kteří nemají co na práci, tak se starají o včely...

Vidíte, a je to přesně naopak, na Fulnecku i jinde. Včelaři jsou většinou velmi aktivní lidé, věk nehraje roli. Na Fulnecku máme věkový průměr 50 let, ale jsou mezi námi i pětadvacetiletí včelaři. A máme nejen muže, ale také ženy.

O kolik včel se dohromady staráte?

Na Fulnecku máme asi 1000 včelstev.

A kolik je to včel?

Počet včel je závislý na ročním období.

Do červnového slunovratu jsou na vrcholu, a může jich být kolem 70 milionů.

Tolik včel, to musí být hodně medu a velké výnosy?

To je další mýtus. Aby člověk mohl vůbec začít, potřebujete si pořídit úly, včelstvo,

veškeré vybavení. Strašně dlouho trvá, než se vám ta investice alespoň vrátí.

A pak přijdou roky neúrody a vy musíte zase investovat. Včelařství je koníček. Nemůžete počítat jako v krámě: dal jsem do včel 5 tisíc a ony mi přinesou 15. Často se stává, že dáte 5, včely nedonesou nic a vy musíte investovat dalších 15, aby vůbec přežily.

Vy sama jste jednatelkou, takže jen úřadujete, nebo taky chováte včely?

To víte, že včely mám. Přivedl mě k tomu známý a dnes už mám 80 včelstev.

Četl jsem, že letošní rok je pro včelaře mimořádně špatný. Jak to vypadá v našem regionu?

Letos je to opravdu slabé. Ale máme přísloví: žádná včela nenechá svého včelaře padnout. Takže pro sebe a pro své nejbližší by měl každý včelař mít medu dost.

Když děláme rozhovor pro Fulnecký zpravodaj, nabízí se otázka: můžou vůbec včelaři s městem nějak spolupracovat?

Myslím, že ta spolupráce je hodně dobrá, i když my nepotřebujeme žádné velké peníze. Ale město nám například pomohlo vybudovat vývěsní skříňky, kde informujeme o naší činnosti a prospěšnosti včelařství. Občas dostaneme nějaký drobný grant na činnost nebo propagační materiály, které používáme k naší činnosti, na oplátku pak chodíme na dětské dny nebo na besedy do škol s proskleným úlem, aby děti na vlastní oči poznaly život včel.

Co jste dali Petře Kvitové při jejím přivítání ve Fulneku. V novinách se psalo, co dostala od sportovců a od města, ale co od vás?

Samozřejmě perníkové srdce z medového těsta. A k tomu koš s medovými výrobky, aby získala imunitu a nebyla nemocná.

Jak vznikl Comenius? Na schodech

Psal se rok 2007, oficiální „městská kultura“, tedy koncerty, festivaly a další akce pro pobavení i povznesení ducha, tak jak ji známe dnes, tehdy ve městě v podstatě neexistovala.

V hlavní roli nadšení

Comenius nemá žádné placené zaměstnance. Motorem činnosti je tým téměř 20 lidí, ve kterém se sešli učitelé, řemeslníci, inženýři i lékaři. „Říká se, že v dnešní době nikdo nemá čas. Ale tihle lidi si ho vždycky najdou. Když finišují přípravy adventních koncertů, tak v kostele trávíme dva dny skoro v kuse,“ říká Radek Jaborský.

Z adventních koncertů se činnost postupně rozšířila na desítky akcí, které Comenius během roku organizuje. „Sami bychom to nezvládli, ale vytvořil se tady skvělý trojúhelník Comenius – Muzeum Novojičínska – Město Fulnek. A přidávají se další, skvělá je spolupráce se školami i s MKCF,“ dodává spoluzakladatel sdružení, který má kromě organizace předvánočních koncertů na starost hlavně modernizování všech veřejných akcí.

Parta tichých bláznů

„Občas nám někdo řekne, že jsme blázni, když se snažíme něco dělat pro lidi. Nechápu, že odměnou je nám strašně krásný pocit, když se akce povede. Ještě úžasnější je, když čekáme 100 diváků a přijde plný sál, 200 lidí. A při odchodu se pak ptají, co chystáme na příště,“ říká Jaborský a zároveň vzpomíná na první akce, které dávali dohromady bez zkušeností, vybavení a doslova „na koleně“.

Schodový nápad

„Seděl jsem s kamarádkou na schodech na nádvoří kostela sv. Josefa a mluvili

ta, která se stala zárodkem sdružení Comenius,“ poodhaluje učitel ZŠ J. A. Komenského Radek

Odměnou je nám strašně krásný pocit, když se akce podaří. Když čekáme 100 diváků a přijde plný sál. A když se lidi ptají, co chystáme na příště.

jsme právě o tom, že se tady nic neděje. A hned na těch schodech jsme vymysleli adventní koncerty, které pak přilákaly davy lidí, a v zákulisí se při přípravách akce sešla par-

Jaborský chvíle, kdy se rodila organizace, jež dnes patří k lídrům kulturního života ve Fulneku.

WWW.COMENIUSFULNEK.CZ

TO TAKY MUSÍME MÍT!

Další parta mladých lidí, kteří před dvěma lety založili občanské sdružení s cílem oživit Fulnek, si dala „světové“ jméno 4Fulnek (čti „for Fulnek“ neboli „pro Fulnek“). Po prvních měsících činnosti poznali, že bude ještě nějakou dobu trvat, než si ve městě vybudují jméno a prestiž. A že to bude minimálně stejně náročné jako jejich Půlmaraton. Naštěstí mají dost lidí do pomyslné štafety, věří předsedkyně 4Fulnek Petra Hrdinová.

Jak to všechno začalo?

Inspirací byla kamarádka, která vede v Pelhřimově sdružení Hodina H. Pracují s mládeží i se seniory, pořádají kulturní akce a hostí dobrovolníky z celé Evropy. Dělalj z Pelhřimova akční a multikulturní město a my jsme si jednoho dne s přáteli řekli: to musíme mít ve Fulneku taky!

Povedlo se?

Chtěli jsme do Fulneku prostřednictvím mezinárodních projektů nalákat cizince a přiblížit místním lidem kultury jiných zemí. Aby se na ulici cizincům nevyhýbali se strachem, že je osloví a oni nebudou rozumět, ale aby na ně byli zvyklí a i přes jazykovou bariéru otevření a vstřícní. Ale uvědomili jsme si, že nemůžeme mít všechno hned a ve velkém stylu.

Přesto: první akce už se podařily, ne?

Největší radost máme z projektu Castellum Publicus, díky němuž jsme se setkali se zástupci měst z Turecka a ze Španělska, která jsou v mnohém podobné Fulneku. Byla to pro mě velká inspirace do dalších aktivit. Strašně nás potěšilo, že po skončení projektu teď v jednom španělském a v jednom tureckém městě znají z Česka nejen Prahu, ale i Fulnek.

Co teď chystáte?

Chtěli bychom přilákat více členů a zároveň získat akreditaci, abychom mohli mít ve Fulneku dobrovolníka z Evropy prostřednictvím Evropské dobrovolné služby. Za rok v květnu bychom rádi připravili už třetí ročník Férové snídáně, a do té doby ještě pár dalších zajímavých akcí.

WWW.4FULNEK.CZ

Správce na štaflích

Jako správce sportovního areálu TJ Fulnek pracuje Vladimír Sklenský už skoro 30 let. „Myslím, že pořád nabízíme kvalitní zázemí všem, kteří sportovat chtějí,“ říká ještě na štaflích.

U stolu pokračuje. „Samozřejmě sportování tehdy bylo o něčem jiném. Lidi měli více času, šli do práce, a pak si zasportovat,“ říká Sklenský a hlavní roli vidí v přístupu rodičů. „Záleží na tom, jak rodiče děcka vedou. Možností u nás mají lidi dost, od tenisu a stolního tenisu přes šachy, karate, volejbal a florbal až po cvičení pro ženy,“ vypočítává sportovní nabídku jednoty s tím, že role města je při financování provozu i sportovních aktivit nenahraditelná. „Jinak by nebyla šance!“

Na dlouhé povídání ale není, hned leze zpátky na žebřík a pokračuje v malování. „Starám se o celý areál od úklidu až po drobné opravy, takže se mám co otáčet. Budova už není nejmladší a potřebuje stálou údržbu a péči,“ dodává Sklenský.

Volejbal drží stará garda

Zatímco počet dětí pobíhající kolem tenisových kurtů rok od roku roste, volejbal je téměř na odpis.

„Říkáme si stará garda, protože většina hráček má kolem 30 až 40 let, mladí trénovat nechtějí. My bychom měly hrát už jen rekreačně, ale držíme to, aby ve městě nezanikla dlouhodobá volejbalová tradice,“ říká paní Tamara Šnajdrová. Ve volném čase smečáčka, profesí kuchařka v hotelu Amos. Pro ženy je složité jezdit každý víkend přes půl kraje.

Potřebujeme mladou krev

„Jezdíme po celém regionu, každou sobotu hrajeme dvojzápas. V poslední sezoně jsme skončily osmé z deseti týmů. Potřebovaly bychom mladou krev, průbojně holky, které by doplnila naše dlouholetá zkušenost,“ směje se paní Tamara.

Vše záleží na rodičích

Sama už dříve zkoušela shánět mladé adeptky, když vedla volejbalový kroužek na ZŠ Masarykova. Děti ale dnes mají tolik možností, že směr jejich výchovy závisí na rodině. „Když je nedrží rodiče, tak to se sportem a pohybem dopadá špatně,“ říká Tamara. Přesto by se ještě někdy v budoucnu do budování dětského týmu pustila.

Bez podpory města by to nešlo

„Muselo by nás podpořit město, tak jako podporuje náš současný klub. Máme velkou výhodu, že jsme pod TJ, proplácí nám cesty, míče, síť, dresy, což se nedá srovnat s jinými městy, proti kterým hrajeme. Někde se dokonce musí hráčky na všechno skládat,“ uzavírá paní Tamara. Přesto všechno věří v lepší budoucnost volejbalové mládeže ve Fulneku.

Místo diskotéky vandr? V Touhách to umí zařídit

Pro rodiče by to měla být dobrá zpráva: Pravidelný disco club s nebezpečím drog a dalších neřestí není ve Fulneku ani jeden, naopak zálesácký oddíl, kde mohou místní kluci a holky prožít úžasné dětství plné dobrodružství, se schází každou středu. A čas od času vyráží o víkendech do přírody na vandry.

„Sami jsme to zažili, když jsme byli mladší. Starší kamarádi nás takhle brali mimo jiné na trampskou osadu Touhy u Lukavce, kde nám předávali lásku k přírodě a učili, co to je skutečné kamarádství. Časem jsme si získali jejich důvěru a začali tam sami chodit na celý víkend. Teď tyto zážitky chceme dopřát i další generaci mladých Fulnečanů, aby padesátiletá letá tradice trampské osady mohla pokračovat“ vysvětluje Marek Španihel, jak vznikla myšlenka na založení zálesáckého oddílu.

Vychovali generaci Fulnečanů

Oddíl funguje už devět let, přes týden se schází na „horní“ škole a o víkendech podniká zhruba jednou za dva měsíce jednodenní výlety i víkendové výpravy.

Na akce už chodí stovky lidí

Další akce organizují členové občanského sdružení T. O. Touhy pro malé i velké přímo ve Fulneku. Vše začalo recesním Partyzánským samopalem, dnes pořádají v průměru

jednu akci měsíčně. A mají úspěch. Dříve nebyla výjimkou účast deseti odvážlivců, dnes chodí například na Pohádkový les kolem tří stovek lidí.

Místní se zapojili

Několikadenní přípravy přitom leží na bedrech několika málo tahounů, další dobrovolníci pak pomohou například na soutěžních stanovištích, za což všem jistě patří obrovské díky.

Bez přátel, sponzorů a města by to nešlo

„Dříve jsme to chtěli dělat bez cizích financí, abychom dokázali, že je možné zorganizovat zábavu pro veřejnost i bez velkých prostředků. Přestože jsou všechny akce pořádané občanským sdružením bezplatné, je potřeba pokrýt jisté materiální náklady, ceny pro účastníky a vítěze, s čímž nám nemalou měrou pomáhají granty z prostředků města Fulneku. I díky nim mají dnes naše akce svou úroveň,“ dodala Markova manželka Jana.

WWW.TOTOUHY.CZ

Pro Marka a Janu Španihelovy jsou Touhy náplní rodinného života

Břetislav Grulich:

Když už něco dělám, tak aby to stálo za to

Snad všichni ve Fulneku a určitě každý obyvatel Jerlochovic ví, že Břetislav Grulich je „nejvyšší šarží“ na Fulnecku, alespoň co se dobrovolných hasičů týče. Málokdo ale tuší, jak se k nim dostal a co si myslí o dnešní mladé generaci hasičů.

Jak to, že si vás vaši fulnečtí vrstevníci nepamatují ze školy? To jste byl tak tiché dítě?
Vůbec ne, bylo mě všude plno, už ve škole jsem lidi kolem sebe organizoval. Narodil jsem se ve Fulneku, ale v 11 letech jsem se s rodiči odstěhoval do Suchdolu. Ale i když jsem tam prožil dětství a pak i první lásky, nikdy mi k srdci nepři-rostl. Tak jsem se rok po vojně vrátil do Fulneku.

A rovnou k hasičům?

Děda i otec byli dobrovolní hasiči, takže bylo logické, že jsem v té tradici pokračoval. Když staří kamarádi zjistili, že jsem zpátky v Jerlochovicích, hned mě naverbovali k hasičům.

HODILI MĚ DO RYBNÍKA: UČ SE PLAVAT!

Zapojil jste se jako pěšák nebo aktivně, jak to máte ve zvyku?

Na nic se mě neptali, a protože věděli, že jsem organizační typ, nastročili mě k výchově mladých hasičů.

To je ale docela jednoduché, ne?

Kdybych měl pokračovat tak, jak tady práce s mladými vypadala dříve, tak by to nebylo nic těžkého. Dělal se to takovým tím domáckým způsobem: sejdeme se, zastříkáme si, pak si uděláme táboráček a opečeme párky. Takhle já jsem to nechtěl. Když už něco dělám, tak se snažím, aby to stálo za to.

Takže jste zavedl nové pořádky?

Umím organizovat, ale s dětmi jsem moc zkušeností neměl. Proto jsem se nejdříve vrhl na různé školení a kurzy, abych se v tom zorientoval. A pak jsem do toho šel, samozřejmě i s dalšími kolegy hasiči, kteří mi pomáhali, více odborně.

Samozřejmě to muselo být zábavnou formou, aby to děti bavilo, ale vyžadoval jsem po nich taky práci a zodpovědnost. Zapojili jsme se do celostátní hry Plamen a vedli jsme děcka k tomu, aby jim ta hasičárna zůstala pod kůží, aby si z ní vzaly něco do života. Hodně z nich u sboru působí dodnes.

Úspěchy s dětmi nastartovaly vaši hasičskou „kariéru“?

Chtěli ze mě udělat velitele jednotky, ale já byl pro minulý režim absolutně nespolehlivý člověk. Tak se museli zaručit, že na mě dají pozor, abych práci dělal tak, jak to tehdejší společnost vyžadovala. Ale já jsem měl stejně vždycky svoji hlavu. Pak jsem se dostal přes různé funkce až ke starostovi okrsku pro deset sborů na Fulnecku, tam jsem už páté

volební období. A k tomu jsem náměstek starosty okresního sdružení v Novém Jičíně.

KDE TO DĚLAJÍ DOBRĚ, TAM MAJÍ LIDÍ DOST

Dnes se často mluví o tom, že dobré věci spíše živoří a upadají. Jak je to s fulneckými dobrovolnými hasiči?

Vždycky záleží na lidech. Sborny na Fulnecku jsou kvalitní, plní svou historickou roli organizátora společenského života na vesnicích, ale díky investicím města mají i kvalitní zázemí a jsou dobře připraveny na zásahy v terénu. Myslím, že lidé se na ně mohou spolehnout.

A co v Jerlochovicích, k těm máte přece jen pořád nejbliž?

Tam už to převzali mladí. Řeknu vám to v číslech: Když jsem po vojně přišel do jer-

lochovického sboru, bylo v něm 35 dobrovolných hasičů. Dnes je nás 80, z toho 35 mladých. Sbor přípravami pro mládež žije, dělá se spousta akcí, dětské dny, letní tábory. Takže rozhodně nemusíme mít obavy, že zajdeme na úbytě.

Jak takovou činnost financujete?

Hasiči byli vždycky zvyklí si na všechno vydělat sami. Ale je pravda, že náklady rostou a bez skvělé spolupráce s městem bychom to nevládli. Dobré je, že můžeme bezplatně využívat hasičárnu i celý areál a město hradí i veškeré náklady, my to vracíme bezplatnou prací s dětmi nebo na údržbě areálu. Navíc hezké peníze přináší grantová politika do pokladen sborů, hlavně těch, které jsou aktivní. A to Jerlochovice jsou.

Pomáhat těm, kteří to potřebují

Jak může dobrovolnictví změnit život člověka? Příběh dobrovolníka přímo od nemocničních lůžek

Mé zapojení do dobrovolnické práce započalo v roce 2008. Na první víkendové setkání jsem se dostavil plný očekávání, ale i odhodlání zapojit se jako dobrovolník v Bílovecké nemocnici. O konkrétní práci jsem mnoho nevěděl, odhodlání pomáhat převyšovalo mé znalosti o dobrovolnické službě v nemocnici.

To, co mi imponovalo na prvním setkání, byla početná účast zástupců Adry a také zastoupení zdravotníků s paní primářkou oddělení následné péče. Za zájemce o dobrovolnickou práci jsem byl účasten sám. Neformální přístup a celé jednání vzbuzovalo důvěru a posilovalo mé odhodlání zapojit se a své rozhodnutí již neodkládat, vyzkoušet si, jestli dobrovolnictví bude to pravé a jestli se vůbec budu pro tuto činnost hodit.

První návštěva

První návštěvu jsem uskutečnil do dvou týdnů již na pokoji u lůžka, kde mne uvedla sestřička – tak jsem začal pracovat jako dobrovolník. Na toto první setkání si velmi dobře pamatuji. Na pokoji byli hospitalizováni tři pacienti rozličného věku, postižení i zájmů.

Začal jsem komunikovat s nejstarším 92 letým, který nejvíce potřeboval pozornost. Po mozkové příhodě nechodil, o lidský kontakt však projevoval veliký zájem.

Ve Fulneku působí několik dobrovolníků Adry, kteří pomáhají v Bílovecké nemocnici. Můžete se k nim připojit.

Hodně jsme si povídali, zejména historie regionu nás oboustranně zajímala. Já jsem přivážel odbornou literaturu a můj klient přiblížil ze svých vzpomínek a prožitků dobu dávno minulou. Pro mne to bylo docela dobrodružství. Tak jsme trávili celé hodiny a odpoutávali se od nemocničního prostředí. Mnohdy jsem zapomněl na čas a musel ve velkém spěchu dohánět svůj spoj, abych se dostal domů. I další pacienti na pokoji nás se zájmem poslouchali a tak jsem nakonec navštěvoval všechny.

Přál jsem si, aby nás bylo více

Později, když mi odešel do domácí péče můj první pacient – asi po čtyřech měsících, jsem tak přirozeně navštěvoval další, kteří byli na pokoji, vždyť jsme se již dobře

znali. Od samého počátku mých návštěv jsem poznal, že na tomto oddělení zdravotníci opravdově počítají s dobrovolníky a spolupracují. To mě utvrzovalo o potřebnosti dobrovolnické práce na oddělení. V mé předešlé činnosti jsem se s dobrovolníky nikde nesetkal, a proto jsem čekal, jak to v nemocničním zařízení za účasti dobrovolníků může fungovat. Ověřil jsem si potřebnost dobrovolnictví, a to zejména u opuštěných lidí, kteří mají nedostatek lidských kontaktů. Mnohdy jsem si přál, aby dobrovolníků bylo více a mohli jsme lépe reagovat na potřeby opuštěných lidí.

Třetí pacient: překvapení

Posléze z oddělení odešel další pacient, a na pokoji zůstal již ten nejmladší

a vcelku soběstačný, sám si došel, kam potřeboval a sám se dokázal obsloužit. Po celou dobu se nezapojoval, jen se stručně omezil na strohou odpověď ano či ne. Také zdravotníci o jeho životě mnoho nevěděli, byl velmi uzavřený. Nevěděl jsem dlouho, na čem jsem, nikdo za ním nejezdil a na oddělení byl bezmála 6 měsíců. Snažil jsem se mu pomáhat ve všem, co jsem se domníval, že může potřebovat. Později jsem se dozvěděl, že se mu velmi zhoršoval zrak a také sluch. Neměl se kde vrátit, neboť mezi tím, co se léčil, onemocněla jeho družka, odešla ke své rodině a prodala byt. Nemocnice hledala jeho umístění v sociálním zařízení. Mezi tím jsme k sobě našli cestu, později mi světil svůj životní příběh. Stali se z nás přátelé,

dodnes z toho mám velkou radost. Později jsem ho navštívil v sociálním zařízení v Ostravě. Měli jsme se k sobě jako dobří známí. Byl jsem až dojat jeho přívětivostí. Měl jsem pocit, že mi věřil, velmi jsem si ho přes počáteční uzavřenost oblíbil.

Když chybí zkušenosti, ale máte chuť

To je příklad práce dobrovolníka na mém počátku, když nemáte zkušenosti, ale máte chuť pracovat a vidíte, kolik lidí kolem vaší pomoc potřebuje. Za celou dobu působení se setkáváte s různými životními osudy, i když jsou si podobné, avšak každý je jedinečný – jiný. Mnohokrát jsem měl radost, když se něco podařilo, změnilo k lepšímu a jako dobrovolník jsem mohl alespoň trochu pomoci.

Dobrovolnictví mi změnilo život

Dobrovolnická práce je o velké trpělivosti, pokoře, úctě. Tomu se dá těžko naučit ve školních lavicích a tomu se učíme napořád, nikdy nejsme dokonalí, dost dobře připravení. Vždyť praxe je neskonalé bohatší, než jakákoli teorie, kterou se naučíte a někdy také zapomenete. Práce dobrovolníka pomáhá potřebným, ale také mění život dobrovolníka.

Dobrovolnictví dává široké možnosti k aktivnímu životu, k tomu není třeba bohatství a hmotné statky. Potřebujeme jen odhodlání a přesvědčení o správnosti zvolené cesty, cesty ve prospěch někoho, kdo naši pomoc potřebuje.

Ladislav Blahuta, dobrovolník Adry
 blahuta.l@seznam.cz

Farář: Znalci Fulneku říkají „malý Salzburg“. Musíme o něj pečovat

Odborníci na architekturu mají jasno: Fulnek je zmenšenou kopií Salzburgu, barokní perly Rakouska. A stejně jako Salzburg se může v budoucnu stát vyhledávaným cílem turistů z celého světa. Svou atmosférou navíc nabízí podmínky k pohodovému životu svých obyvatel. „Je jen na nás, abychom toto historické dědictví uchránili a rozvíjeli. V posledních letech se to díky spolupráci města, státu a církve začalo dařit,“ říká fulnecký farář Paweł Pruszyński.

Ve městě působí už téměř šest let, první tři byl v roli kaplana. A v lednu by měl začít poslední tříleté funkční období. „Já jsem řadový kněz, takže to na mě nezáleží, ale rád bych ve Fulneku zůstal. Příští rok nás čeká připomínka desátého výročí působení Pallotinů na Fulneku a především bych chtěl dále pokračovat ve všech aktivitách, které jsme začali, od práce s mládeží až po potřebné opravy fulneckého kostela i dalších šesti kostelů na vesnicích naší farnosti,“ vysvětluje farář.

Rád by také více vstoupil do místního společenského života.

„Přece jen si pořád zvykám. Stále trochu zápasím s jazykem a to brání kontaktům, člověk nemá odvahu vstoupit do některých záležitostí kvůli tak jednoduché věci, jakou je řeč,“ směje se Pruszyński.

A jako správný občan se vyjadřuje i k zeleni pod kostelem. Podle něj mají lidé sentiment ke stromům, které tady rostly, ale stále více zaznamenává i pozitivní hlasy. „Jaký je můj vnitřní pocit? Když teď vyjdu před kostel, cítím, že se farnost stala součástí náměstí a celého našeho městečka,“ dodává fulnecký farář.

Děrníčanka se mění: štafetu přebírají mladší, z Fulneku míří do vesnic

Čas nezastavíš, a pokud chceš přežít, musíš se nové době přizpůsobit. To je hudební krédo Antonína Šindlera, už téměř 15 let kapelníka Děrníčanky. „Dobré znamení je totiž to, že i některým mladým není současná dechová hudba lhostejná, proto se snažíme dělat muziku tak, aby nás to bavilo, a ukazuje se, že to baví i posluchače,“ říká Šindler.

Naděje pro dechovku

Přelomovým rozhodnutím v novodobé historii kapely bylo angažování mladých muzikantů. „První z mladých byli Svobodníkovi kluci

z Děrného, kteří přišli téměř současně s dvojicí zpěvaček a zpěvákem, druhá dvojice zpěvaček s námi zpívá asi tři roky. Uměleckým vedoucím se letos stal mladý a nadějný Honza Jakubík. To je pro budoucnost dechovky nová naděje, díky nim už nehrajeme 60 let staré české písničky, ale zaměřujeme se hlavně na líbivé věci z jižní Moravy. Každý rok máme v repertoáru několik nových písniček, někdy je jich i deset,“ vysvětluje Šindler.

Cédéčko otevřelo dveře

Ten má jako kapelník na starost snad vše, tedy

kromě zvukové aparatury. Stará se o noty, podílí se na směřování a výběru repertoáru, zajišťuje účast na větších akcích, shání kšefty. To mu ulehčuje druhá významná událost, kterou Děrníčanka absolvovala před pěti lety – vydání CD. „Hodně nám pomohlo, pořadatelé si udělají obrázek o naší muzice a trochu nám to otevřelo dveře. I když ne moc, protože konkurence je veliká. Ale dá se říct, že máme přesně tolik koncertů, kolik zvládneme. Většina muzikantů má rodiny a nemají čas hrát někde každý týden,“ upřesňuje Šindler.

Zpátky do Děrného

Děrníčanka už se těší na opravený KD v Děrném, kam chce z fulneckého MKCF přesunout zkušebnu. „Už teď zkusíme v Děrném více než ve Fulneku. A je to asi dobrá cesta obecně, více hrát v částech města, kde je těch akcí přece jen méně než ve Fulneku. Ale mám radost, že se ve městě můžeme představit na Odpoledni s dechovkou, které vymyslel Petr Moc. Je to pro nás velký zážitek zahrát si po boku takových velikánů, loni jako předkapela Místřiňanky a letos Moravanky,“ dodává Šindler.

Petra: Co novinářům neřekla. O sobě i Fulneku

Požádali jsme „velvyslankyni Fulneku ve světě“ Petru

Kvitovou o odpovědi na otázky, které asi mnohé z nás

napadají, ale novináři se jí na ně nikdy nezeptali.

Na rozdíl od Petry a našich čtenářů nejsou z Fulneku.

O ČEM SE V NOVINÁCH NEPÍŠE

Od novinářů se vždy dozvíme, jakou máte formu, jestli jste zdravá, případně s kým zrovna „chodíte“. Vaše staré známé z Fulneku by možná zajímaly mnohem obyčejnější věci. Třeba: Jak je možné se sbalit, když odjíždíte na měsíc nebo i na delší dobu, vystřídáte několik zemí a turnajů. To se přece nemůže vejít do jednoho kufru?

Musí se to vejít. Když jedu někam třeba na měsíc, mám jednu velkou cestovní tašku a tašku (bag) na rakety, kterou mám vždy u sebe v letadle. Někdy, pokud opravdu už není místo, si vezmu ještě jednu menší tašku, ale to bývá jen občas. Snažím se tam dát vše potřebné, co budu potřebovat na tenis. Tedy dostatek tenisové obuvi, výpletů, omotávek, oblečení na zápasy a tréninky. Pak několik civilních kousků oblečení, když jdeme na večeri, případně nějaké šaty, pokud je nějaká hráčská party. Taky si vozím

Při každém návratu k rodičům vidím, jak se Fulnek mění. K lepšímu... Líbí se mi Komenského kavárna i výhled na kostel.

doplčky výživy a iontové nápoje na zápas. Je toho hodně, takže obvykle mívám i nadváhu zavazadla..., ale jsem ženská, tak je to přece normální, ne? (smích)

Pojďme na turnaj. Když nehrajete první utkání dne, většinou asi nevíte, kdy půjdete na kurt... Jak takové čekání vypadá? Jste s ostatním hráčkami v jedné velké šatně a povídáte si, nebo...?

Je to jak kdy. Záleží, jestli půjdete hrát ještě třeba kolem oběda nebo až večer. Nemám ráda dlouhé čekání, takže se snažím dostat na tenis tak, abych se v klidu rozehrála před zápasem, něco snědla a pak čekám. Hodně se bavím s trenérem i s hráčkami v šatně nebo si třeba jen tak čtu knížku či poslouchám hudbu. Nejhorší je, když se zápas před vámi natahuje, to se třeba můžete rozvíčovat i tříkrát...

A pak to konečně přijde, soupeřku vyřídíte ve dvou setech... Máte pak ještě nějaké povinnosti?

Mám, většinou je toho trochu více. Po zápase za mnou přijde paní, která pracuje pro turnaj či WTA a zeptá se mě, kolik času budu potřebovat, než půjdu za novináři. Většinou si dávám tak 45 – 60 minut, než se vyjedu na kole, vystrečuji, a pak se vysprchuji. Jdu za novináři a tam jim něco pěkného povykládám. (smích) Někdy je to rychlejší, ale někdy to trvá déle. Jsou to povinnosti, kterým se nevyhnu. No a pak většinou jdu na masáž nebo za fyzioterapeuty, když mě něco zdravotního trápí.

Další zápas vás čeká za dva dny, které asi vyplníte regenerací a lehkým tréninkem. Ale určitě zůstane čas na „nicnedělání“. Co v tu chvíli vyhrává? Procházky po městě, facebook, filmy...?

Mám ráda především seriály, třeba slovenské Burlivé víno nebo českou Ordinaci. Když jsem často a dlouho na cestách v zahraničí, je to pro mě takový relax. Někdy si pustím film, čtu knížku... a někdy jen tak brouzdám na internetu.

Tenisté z prvních míst žebříčku údajně musí dopingovým komisařům nahlásit každý den minimálně jedno místo a čas, kde budou k zastížení. Je to opravdu tak? A pokud ano – stalo se vám, že jste najednou musela změnit plán a odjela úplně jinam? Jak se to řeší?

Ano, je to pravda. Každý den musíme nahlásit, kde se budeme nacházet, abychom byli k zastížení. Dělá se to většinou 3 měsíce dopředu, ale může se to změnit vždy ještě den předem. Můžeme to oznámit na internetu nebo i poslat zprávu. Už se mi také stalo, že jsem byla jinde, než jsem nahlásila, ale naštěstí mě nepřijeli zkontrolovat, takže žádný zameškaný test nemám.

PETRA A FULNEK

S tenisem jste prý začínala tak, že jste podávala míčky svým starším bratrům. Na co konkrétně z té doby a ze svých prvních tenisových úderů vzpomínáte?

Moc si již na tuto dobu nevzpomínám, je to tak dávno... Jen na to, že mě to bavilo a že jsem byla na tenisových kurtech každý den. Postupem času si vybavuji, jak jsme s taškou hrávali a taky jak jsem trénovala hodně podání, to jsem musela pořád zlepšovat. (smích)

A první skutečný zápas, vybavuje se vám ještě?

Vybavuje. Hrála jsem turnaj dětí, to je turnaj do 9 let. Bylo to v Ostravě, když mi bylo 7 let. Zápas jsem vyhrála ve třech setech.

Jak jste prožívala dětství, prázdninová dobrodružství? Jen „tenisové“, nebo jste jezdila třeba i na tábory?

Prázdniny jsem strávila vždy tenisově. Taťka byl učitel, takže o prázdninách jsme byli vždy dvakrát denně na tenise a pak jsme jezdili i s maminkou po turnajích po České republice, takže jsme toho viděli hodně. Měli jsme Škodu 120 a s tou jsme si to všude maširovali. Vzpomínám si, že jednou jsme vzali stopaře a za krátkou dobu jsme měli defekt. Stopař si raději stopl jiné auto a taťka měnil kolo. (smích)

Váš tatínek byl učitel, zdědila jste po něm v této oblasti nějaké geny? Umíte si třeba představit, že byste jela jako vedoucí na letní tábor? Nebo – neplánujete v budoucnu založení tenisové školy?

Když jsem byla malá, říkala jsem si, že bych taky mohla být učitelka, ale to mě pak časem přešlo. Mám po něm geny na matematiku, ta mě vždy hodně bavila. Založení tenisové školy zatím neplánuji, mám pořád svých starostí dost. Chci

se ještě soustředit na svou kariéru. Ale nevylučuji, že by se to mohlo stát v budoucnosti.

Myslíte, že má fulnecký tenisový klub zázemí nebo nadšence, aby v něm mohli vyrůst vaši následovníci?

Nadšence určitě má. Nemám však bohužel přehled, jak to ve Fulneku s talenty vypadá. Ale slyšela jsem, že dětiček, které se chtějí naučit tenis, je tam dost. Snad budou mít chuť a trpělivost něčeho dosáhnout. Je to těžká cesta, ale může se to povést.

Na své město teď máte logicky stále méně času, ale čas od času se v něm ukážete. Jak vidíte Fulnek svýma očima, jak se mění?

Do Fulneku jezdím teď už málo, většinou čas strávím u rodičů v bytě. Ale když přijedu, tak si všímám, co se vše mění.

Naposledy jsem byla navštívit novou kavárnu Komenského, dívala jsem se na kostel, vysekané stromy (časem to bude moc hezké), vidím nove barvičky na budovách... V květnu jsem byla běhat na hřišti horní školy, moc se mi líbilo, jak je opravená.

Lidé ve Fulneku se dělí na dvě skupiny. Někteří (ti netrpěliví) říkají, že byste se měla Fulneku nějak „odvděčit“, další kontrují, že teď musíte hlavně hrát a na poděkování ještě bude dost času. Jak to máte vy?

Já doufám, že když hraji dobře, dělám radost občanům Fulneku. Pak se může stát to, co v červenci. Vyhrát Wimbledon a poděkovat lidem ve Fulneku, a pozvat je na skupinu Chinaski. Doufám, že byli spokojeni. Věřím, že na poděkování bude dost času. Jak už jsem říkala, chtěla bych toho v tenisu ještě hodně dosáhnout.

Katalog místních firem, služeb a úřadů

Auto-moto

Autodoprava a pneuservis Ladislav Petrů

Stachovice 24
602 732 955
servis@autopetru.com
www.autopetru.com

Autoservis Josef Pavlík

Fulnek, Říční 265
556 741 588
603 861 527

Autoservis SKS

Fulnek, Opavská 414
556 741 592

Autoplachty Fišer

Fulnek, Masarykova 392
556 741 048
608 884 439
www.autoplachty-fiser.cz

Čerpací stanice Gurmen LPG

Fulnek, Opavská ul.
556 740 034
603 740 402

Čerpací stanice Benzina

Fulnek, Hranická 8
556 741 105

Lubkar

Jerlochovice 161
556 315 273
lubkars.r.o@centrum.cz
www.lubkar.cz

Doprava

Autodoprava Vít Kubáč

Fulnek, Jelení 461
607 885 574
vit.kubac@tiscali.cz

Autodoprava Jančálek

Děrné 2
603 281 472
www.jancalek.net

Autodoprava Vlastimil Heger

Lukavec 63
775 902 990
vlastimil.heger@email.cz

Kamionová doprava Jan Gögh

Fulnek
602 556 122

TAXI nonstop - Sus Jaroslav

Fulnek, Komenského nám. 75
604 666 310
taxi.fulnek@seznam.cz

Scholaster - kamiony

Stachovice
556 740 457

Valux

Stachovice
603 864 715

Obchody

Barvy, laky Zavadil

Fulnek, Fučíkova 169
731 504 461
barvyfulnek@montcolor.cz
www.montcolor.cz

Cyklocentrum Košárek

Fulnek, Masarykova 58
777 825 676

Dárková síň

Fulnek, Komenského nám. 14
556 741 599
602 522 629

Drogerie Blaheta Jan

Fulnek, Masarykova 338
556 741 046

Drogerie TETA

Fulnek, Komenského nám. 74
556 730 579
teta@pksolvent.cz
www.tetadrogerie.cz

Dřevo + uhelné sklady

Jerlochovice
731 860 342 [dřevo]
605 787 081 [uhlí]

Elektro Lumír Šrom

Fulnek, Komenského nám. 44
603 707 969

Elektro pod zámekm

(Pindjak)
Masarykova 360
732 734 170
elektropodzamkem@seznam.cz

Elektronika TVA-Servis

Fulnek, Masarykova 63
556 740 151
776 885 070
tva-servis@seznam.cz

Elektro Zeman

Fulnek, Masarykova 361
556 741 293
elektrozeman@elektrozeman.cz
www.elektrozeman.cz

HCE - výroba a prodej svíček

Fulnek, Fučíkova 173
556 741 409
608 830 900
pavel.cernicek@centrum.cz
www.svicky-porcelan.cz

HCE - prodej tabáků a tiskovin

Fulnek, Komenského nám. 9
556 741 409
776 311 684

Kabelky

Fulnek, Masarykova 49
603 832 424

Katka - textil a galanterie

Fulnek, Komenského nám. 75
736 763 912

Květinářství Bártek

Fulnek, Masarykova 96
556 741 441

Ložiska Godiš - Godišová

Fulnek, Fučíkova 180
556 740 316
604 624 648
loziska.godisova@brown.cz
www.interkat.cz/godisova

Meganábytek

Jerlochovice 120
(areál bývalého JZD)
731 184 554

Nábytek, bytové doplňky, čištění peří

Fulnek, Masarykova 55
605 563 271
l.stavjarova@seznam.cz
www.nabytek-fulnek.cz

Papírnictví Mročková

Fulnek, Masarykova 359
556 740 010
776 240 021

Prodejna svářecí techniky a ochranných pracovních pomůcek

Fulnek, Masarykova 359
556 741 739
608 820 551

Stavebniny Leher

Fulnek, Nádražní 689
556 713 096
777 251 950

Stavebniny Velman

Jerlochovice - areál JZD
556 741 526
733 718 499
603 527 804
velman@seznam.cz

Stihl

Fulnek, Říční ul.
732 111 110
604 711 818
j.jakubik@seznam.cz

Svatební salon Radka

Fulnek, Masarykova 391
556 741 036

Zahradnictví Bártek

Jerlochovice 96
556 741 268
603 170 929
info@zahradnictvibartek.cz
www.zahradnictvibartek.cz

Zlatnictví

Fulnek, Komenského nám. 74
734 492 673

Železářství

Fulnek, Masarykova 363
556 741 713

Potravin

Jednota

Fulnek, Masarykova 304
556 741 113

Potravin Morava

Fulnek, Masarykova 53
556 740 012

Potravin Schindler

Fulnek, Fučíkova 8
556 741 114

Potravin U Šromů

Fulnek, Fučíkova 121
604 357 700

Řeznictví, uzenářství - Hluchý

Fulnek, Komenského 10
556 740 137

Řeznictví U Fiuřášků

556 740 605

Penny Market

Jerlochovice 156

556 740 801

kaumy@kaumy.cz

Pohostinství, ubytování

Autokemp

Jerlochovice 115

734 204 906

info@autokempfulnek.cz

www.autokempfulnek.cz

Bufet Pod kaštany

Fulnek, Nádražní 378

737 656 099

bufet-pod-kastany.webnode.cz

Hostinec U Jindřicha

Lukavec 25

732 178 077

ujindricha@gmail.com

www.u-jindricha.cz

Hospoda Stodola

Fulnek, L. Mašínové 620

777 013 599

Hospoda U Brníka

Jerlochovice 4

608 748 005

777 748 007

Hospoda U Fojtíků

Fulnek, Palackého 294

732 146 691

hospoda.u.fojtiku@seznam.cz

www.hospoda.u.fojtiku.sweb.cz

Hospoda U kaštanů

Děrné 1

602 787 638

Hospoda U Martiny

Fulnek, Fučíkova 173

604 337 399

603 564 938

Hospoda U splavu

Stachovice 102

604 144 609

www.usplavu.xf.cz

Hospoda U Šuláků

Jerlochovice 90

775 124 919

Hotel Amos

Fulnek, Fučíkova 184

556 741 718

amos@hotelamos.cz

www.hotelamos.cz

Kavárna & cukrárna Fulnek

Fulnek, Masarykova 395

776 786 781

kavarna.fulnek@tiscali.cz

www.kavarna-fulnek.cz

Komenského kavárna

Fulnek, Sborova 81

776 760 567

Městské kulturní centrum

Fulnek, Palackého 355

733 359 326

restaurace.mkcf@seznam.cz

www.mkcf.cz

Penzion Na Stovce

Fulnek, Říční 241

556 741 326

penzionnastovce@seznam.cz

www.penzionnastovce.com

RELAXKO

Fulnek, Na Slezsku 455

721 388 455

info@relaxko.cz

www.relaxko.cz

Restaurace Ha-Long

Fulnek, Fučíkova 2

773 924 902

Služby

Balaga (kovošort, zast.)

Fulnek, Mlýnská 344

556 740 116

Bezdrátový internet

Fulnek, Pivovarská 240

728 407 528

vacvic@vacvic.com

Cestovní agentura Siesta

Fulnek, Fučíkova 7

739 807 465

info@siesta-fulnek.cz

www.siesta-fulnek.cz

Černé drátování, šperky z mědi

Lukavec 105

731 321 606

zdenka.ohn@seznam.cz

Čištění peří

Fulnek, Komenského nám. 75

736 763 910

Daňový poradce

Ing. Mazurková Marcela

Fulnek, Kpt. Nálepky 506

556 741 581

736 402 989

marcela.mazurkova@seznam.cz

Dermokosmetický salon

Fulnek, Fučíkova 5

603 246 449

evasmekalova@seznam.cz

Fekálie Machala

Děrné

556 713 679

602 787 638

Fohow International Company

556 741 017

604 154 240

fohow@email.cz

Fotoateliér Trčálková

Fulnek, Masarykova 300

608 741 701

fototrcalkova@seznam.cz

Geodetická kancelář

Fulnek, Komenského 44

556 741 119

604 384 372

d.ravcuk@seznam.cz

Kadeřnické studio

Masarykova 53

608 403 002

732 987 017

Kadeřnictví Ivana Satková

Fulnek, Masarykova 427

603 419 539

Kadeřnictví Linda

Fulnek, Masarykova 53

556 741 736

Kadeřnictví - pánské

Masarykova 300, Fulnek

736 533 985

Kadeřnictví Veronika

Fulnek, Palackého 306

556 741 037

731 177 470

Kamenictví

Fulnek, Masarykova 300

556 730 716, 603 236 858

Kontrolní technik

Vít Kubáč, montáž elektro

607 885 574

vit.kubac@tiscali.cz

Linde Technoplyn

Fulnek, Nádražní 689

556 301 379

777 251 950

MAXIMA Krčmář

Fulnek, U Sýpky 689

556 740 147

608 625 847

info@maximakrcmar.cz

www.maximakrcmar.cz

PPP - Pohořílky

Pohořílky 2

pěstitelská pálenice

552 350 731

Prádelna Fulnek

Masarykova 427

737 263 050

www.pradelenska-zarizeni.cz

Protextil

Fulnek, 1. máje 61

556 741 575

603 807 638

protextil@seznam.cz

www.protextil.cz

Sklenářství

Fulnek, Palackého 314

556 741 594

605 320 335

j.navrat.sklenar@seznam.cz

www.sklenarstvi-navrat.wz.cz

Solární studio Marie

Fulnek, Kostelní 102

556 740 394

777 875 336

Studio Marcela

Stachovice 102

736 770 111

marcela@studio-marcela.cz

www.studio-marcela.cz

Svářečská škola Vícha-Weld

Fulnek, 1. máje 224

603 723 251

info@vicha-weld.cz

www.vicha-weld.cz

Textilní výroba

Fulnek, Kpt. Jaroše 493

736 763 712

Umělecké kovářství a zámečnictví Marka Vaňury
Jerlochovice 118
777 303 154
marek.vanura@email.cz
www.fler.cz/do-kovarny

Výroba klíčů (K plus M)
Fulnek, Palackého 241
556 741 714

Stavebnictví a řemesla

Firma Mořkovský
Jerlochovice 120
603 849 925
petr.morkovsky@tiscali.cz

Interdilo
Vlkovice 92
732 852 895
pepe.style@seznam.cz
www.interdilo.cz

Jeřáb - Kočí Jaroslav
Stachovice
604 272 676
koci.jar@seznam.cz

Kubánek Jaroslav - sádrokartony, střechy
Jerlochovice 102
603 279 315

Klempířské a pokrývačské práce - Jiří Marek
Fulnek, L. Mašínové 626
603 234 509

Klempířství, pokrývačství, tesařství Zlámal
Dolejší Kunčice 36
556 740 468
602 743 530
bohoslavzlamal@seznam.cz

Malířství, natěračství
Kurečka Drahomír
Fulnek, Kostelní 102
777 857 337

Městské lesy Fulnek
Fulnek, Bílovecká 475
556 740 431
info@lesyfulnek.cz
www.lesyfulnek.cz

Pila Lukavec
Sokol Mojmír
Výroba staveb, briket, řeziva
724 274 807

Pila Vlkovice
Nákup a prodej řeziva a palet
604 505 975

Podlahářství Patrik Zlámal
Fulnek, Komenského nám.
556 741 283
604 192 455
patrik.zlamal@atlas.cz

Projektová činnost
Děrné 132
556 740 028
737 901 782
hubova.alena@seznam.cz

ProPlyn Fulnek
Fulnek, Komenského nám. 14
556 741 599, 602 522 629

Stolařství Calábek Petr
Fulnek, Fučíkova 186
603 308 361

Tesařské a sádrokartonářské práce
Dušan Krampota
Děrné 66
732 733 392
ceskafirma@seznam.cz

Tesařské práce
Andrzej Kapolka
Fulnek, Lukavská 206
605 776 990

Topení, vodoinstalace, odpady
Břetislav Grulich
Jerlochovice 122
604 465 790

Truhlářství Jaroslav Bariš
Fulnek, Mlýnská 357
731 468 755
j.baris@seznam.cz

Vlastimil Lukna
Sádrokarton. práce, protipo-
žární konst., tepelné izolace
Stachovice 11
731 185 744

Vlastimil Štefka
Instalatérské práce, plyn
Děrné 9
556 741 283
604 850 777

Vzduchotechnika a klimatizace
Roman Drozd
556 741 726
drozd-klempo@volny.cz

Zámečnictví Bačovský
Fulnek, Za Klášterem 676
608 379 797
stanbac@centrum.cz

Zámečnictví Vlasatík Augustin
Pohořilky 37
655 411 130
603 518 368
vlasak@tiscali.cz

Zámečnictví a svařování Schenk
Fulnek, Fučíkova 238
556 740 435

Průmysl

AEF - Acimex Electronics Fulnek
Fulnek, 1. máje 220
556 740 211, 734 314 989
aef@aef.cz
www.aef.cz

BAZE alfa
Dolejší Kunčice 8
556 740 144
bazealfa@bazealfa.cz
www.bazealfa.cz

BETRIM
Fulnek, Masarykova 411
556 740 130, 739 234 955
zemanova@betrim.cz
betrim@betrim.cz

CNC - SOUFREZ
Fulnek, Nádražní 689
556 307 291
602 310 656
info@cncsoufrez.cz
www.cncsoufrez.cz

CNC - Šnajdr
Stachovice 156
556 756 031
607 773 776
info@cnc-snajdr.com
www.cnc-snajdr.com

Domotech servis
Fulnek, Nádražní 335
556 764 480
domotech@domotech.cz
www.domotech.cz

ELEKTROVÝZBROJE FULNEK
Fulnek, Kapucínská 283
556 315 267
elektrovyzbroje@seznam.cz
www.elvfulnek.vyrobce.cz

Erlen - zinkovna
Fulnek, Masarykova 411
775 110 873
sarka.simkova@erlen.cz
www.erlen.cz

Formprojekt
Fulnek, Masarykova 411
556 740 387
556 740 382
formprojekt@formprojekt.cz
www.formprojekt.cz

KDZ Metal
Fulnek, Masarykova 411
556 740 280
603 168 658
www.kdzmatal.cz

Kovovýroba Dostál
Fulnek, Nádražní 689
777 210 276

K.V.D. - KOVO
Dolejší Kunčice 28
556 712 012
kobelardavid@seznam.cz

MORAVIA Stamping
Nádražní 336
602 812 477
massag@moraviastamping.com
www.mgst.cz

Retex
Fučíkova 180
556 741 940
www.retex.cz

R-FIN (bývalé ROMO)
Fulnek, Nádražní 335
556 764 102
krystek.josef@r-fin.cz
www.r-fin.cz

TYMA CZ
Lukavec 107
556 740 563
739 633 650
ohnheiser@tyma.cz
www.tyma.cz

VVM-IPSO
Fulnek, Opavská 569
556 787 500
vvm-ipso@vvm-ipso.cz
www.vvm-ipso.cz

Výroba cementového zboží a zahradních krbů
Stachovice 165
556 712 533, 603 768 280
petr.rucka@tiscali.cz

Finance

Česká spořitelna

Fulnek, Komenského nám. 78
556 770 113

Kooperativa pojišťovna

Miroslav Vičík
Fulnek, Pivovarská 240
602 213 908
vicik.m@kapitol.cz

Pošta

Česká pošta

Fulnek, Komenského nám. 16
556 741 480

Česká pošta

Lukavec 86
556 740 620

Zdravotnictví

Praktický lékař pro dospělé

MUDr. Petr Miller
Fulnek, Palackého 313
556 740 517

Praktický lékař pro dospělé

MUDr. Renáta Vaisová
Fulnek, Masarykova 359
556 740 091

Praktický lékař pro dospělé

MUDr. Lenka Štenclová
Fulnek, Masarykova 338
556 741 720
732 284 045

Zubní lékař

MUDr. Fekar Miroslav
Fulnek, Masarykova 338
556 741 811

Zubní lékař

ordinace MUDr. Šlosarové
Masarykova 338
MUDr. Petra Mrovcová
MUDr. Martin Kusý
603 104 774

Zubní lékař

MUDr. Josef Děcký
Fulnek, Masarykova 428
556 740 088

Zubní laboratoř

Jarmila Studničková
Fulnek, Masarykova 338
777 256 080

Dětský lékař

MUDr. Karla Hrňová
Fulnek, Palackého 3313
556 741 721

Alergologická ambulance

MUDr. Jiřina Vrajková
Fulnek, Masarykova 428
603 887 852

Gynekologická ambulance

MUDr. Tomáš Jaroš
Fulnek, Palackého 313
556 740 505
602 846 850
gynfulnek@centrum.cz

Chirurgická ambulance

MUDr. Martin Mašek
Fulnek, Masarykova 428
556 771 762
603 532 613

Rehabilitace

Mojová Gabriela
Fulnek, Masarykova 338
556 740 451

Lékárna U Anny

Fulnek, Masarykova 338
556 740 097

Lékárna

Fulnek, Komenského nám. 9
556 741 238

Oční optik

Fulnek, Komenského nám. 77
558 272 403
604 807 662

Veterinární ambulance

Fulnek, Palackého 291
602 760 940

Revírní bratrská pokladna

Fulnek, Masarykova 338
556 712 772
www.rbp-zp.cz

Úřady

Krajský úřad

Moravskoslezského kraje
Ostrava, 28. října 117
595 622 222
posta@kr-moravskoslezsky.cz
www.kr-moravskoslezsky.cz

Okresní správa sociálního zabezpečení

Nový Jičín, Sv. Čecha 1697/5
556 769 111
posta.nj@cssz.cz

Katastrální úřad

Nový Jičín, Slovanská 232/5
556 312 911
kp.njicin@czuzk.cz

Státní pozemkový úřad

Nový Jičín, Divadelní 849/8
556 771 173

Úřad práce

Nový Jičín, Msgr. Šrámka 1030/8
556 786 111

Úřad práce

Odry, Nádražní 670/30
556 455 260

Finanční úřad

Fulnek, Nádražní 690
556 762 111

Město Fulnek

Městský úřad

Komenského nám. 12
556 770 880
556 770 871
meu@fulnek.cz
www.fulnek.cz

Odbor vnitřních věcí

556 770 873
jakesova.tatana@fulnek.cz

Matrika

556 770 874
chovancova.monika@fulnek.cz

Odbor stavebního řádu, investic a životního prostředí

556 770 885
skacel.petr@fulnek.cz

Finanční odbor

556 770 890
kovacicova.vlasta@fulnek.cz

Městské kulturní centrum

Fulnek, Palackého 305
739 478 086 (vedoucí)
733 359 326 (restaurace)
725 719 237 (knihovna)
vedouci.mkcf@fulnek.cz
www.mkcf.cz

Technické služby

Fulnek, Bílovecká 532
734 577 495
vedouci@tsfulnek.cz
www.tsfulnek.cz

Správa majetku města Fulneku

Fulnek, 1. máje 214
556 741 495
smmf@seznam.cz

Městské lesy Fulnek

Fulnek, Bílovecká 475
556 740 431
info@lesyfulnek.cz
www.lesyfulnek.cz

ZŠ J. A. Komenského

Fulnek, Česká 339
556 741 024
zsjak@seznam.cz
www.zsfulnek.cz

ZŠ T. G. Masaryka

Fulnek, Masarykova 426
556 741 023
zs.mafulnek@mybox.cz
www.zsmafulnek.cz

Mateřská škola

Fulnek, Masarykova 426
556 741 023
U Sýpků: 556 740 507
Děrné: 556 740 348
Jerlochovice: 556 740 546
Stachovice: 556 756 118
zs.mafulnek@mybox.cz
www.msfulnek.cz

Městské informační centrum

Komenského nám. 12
556 713 713
mic@fulnek.cz
www.ic-fulnek.cz

Katalog byl připraven z data-báze Městského informačního centra Fulnek. Změny a aktualizace na adrese MIC viz výše.

Tipy na podzimní kulturu

Říjen

Kocour Modroočko

divadlo pro děti
14. 10., 17.00
Stachovice, sál

Na stojáka: T. Matonoha, E. Kočíčková

17. 10., 20.00
klub Fulnečka

Oboroh

koncert
19. 10., 17.00
kostel Nejsv. Trojice

Bluesquare

koncert
24. 10, 20.00
klub Fulnečka

Gottland

scénické čtení s L. Hejlíkem
30. 10., 18.00
klub Fulnečka

Hudební přátelkák

Jednoduše x Menu 65 &
oldies diskotéka Rádía Čas
14. 11., 20.00
klub Fulnečka

Pukavec Massive

21. 11., 19.00
Lukavec, U Jindřicha

Besídka divadla Sklep

(Šteindler, Vávra, Hanák)
24. 11., 19.00
klub Fulnečka

1. adventní koncert:

Marcel Zmožek
30. 11., 16.00
kostel sv. Josefa

Vánoční jarmark

30. 11., 8.00
Jerlochovice, U Šuláků

Prosinec

Mikulášský jarmark, rozsv. vánočního stromu

6. 12., odpoledne
Fulnek, Komenského nám.

Vánoční besídka

6. 12.
Jílovec

Rozsvícení vánočního stromu

6. 12., 17.00
Jerlochovice, hasičárna

Rozsvícení vánočního stromu

6. 12.
Lukavec

2. adventní koncert:

Komorní orchestr
P. J. Vejvanovského
7. 12., 16.00
kostel sv. Josefa

BUTY

(koncert)
12. 12., 21.00
klub Fulnečka

4. adventní koncert:

žáci a učitelé ZUŠ JAK
21. 12., 16.00
kostel sv. Josefa

Pavol „Palec“ Šeriš:

Stand up comedy
22. 12., 16.00
Lukavec, U Jindřicha

Adventní koncert

21. 12.
Jestřabí, kaple

Živý betlém

25. 12., Děrné

Vánoční diskotéka s RETEKS

25. 12.
klub Fulnečka

Štěpánská diskotéka

26. 12., 20.00, KD Děrné

Plesová sezona

Hasičský ples

17. 1., 20.00, KD Děrné

Myslivecký ples

17. 1., hostinec U Jindřicha Lukavec

Ples města

24. 1., 20.00, MKCF

Myslivecký ples

31. 1., 20.00, KD Děrné

Hasičský ples

7. 2., 20.00, sál Stachovice

Hasičský ples

14. 2., 20.00, MKCF

Lukavecký bál

6. 3., 20.00, U Jindřicha, Lukavec

Masopust s pochováním basy

14. 2., Lukavec, Jerlochovice, Děrné

Fulnecký zpravodaj

informační měsíčník pro občany města

Vydavatel: Městské kulturní centrum
Fulnek, přísp. organizace, Palackého 305,
742 45 Fulnek, IČ: 27789772

Evidenční číslo: MK ČR E 13667

Texty a grafika: Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj@fulnek.cz, 601 563 112

Speciální číslo

Vyšlo v září 2014, zdarma pro všechny
domácnosti ve městě a jeho částech.

Kulturní událost roku, bratři Ebenové v KD Děrné. Co nás čeká v roce 2015?